

ИБАРСКЕ НОВОСТИ

Година LIX, Број 3004, 9. март 2012, 30 дин, Излази петком

www.ibarskenovosti.com, е-пошта office@ibarskenovosti.com

Фото. М. Радовановић

ПЕКОВИЋИ - КРАЉЕВАЧКИ ТАЛЕНТИ стр. 2

У КЛУБ ПРИВРЕДНИКА СУ СВИ ДОБРОДОШЛИ стр. 5

ПОНОВО НЕСУГЛАСИЦЕ У ГРАДСКОМ ВЕЋУ стр. 8

ШКОЛА ИЗ УШЋА МЕЂУ НАЈБОЉИМА стр. 13

ISSN 0019-0977

9 770019 097001

Сви Ваши огласи
на Радију,
Телевизији
и у новинама

САМО 180 динара
+ ПДВ

Бојана и Никола најталентованији у Србији

СПОЈ ТРАДИЦИОНАЛНОГ И КЛАСИЧНОГ

Између више од 4500 учесника у трећој сезони такмичења „Ја имам таленат“ највише гласова публике добили су Краљевчани Бојана и Никола Пековић

После прошлогодишњег великог успеха Ђурађа Ђуричића, који је освојио друго место у такмичењу „Ја имам таленат“, овогодишњи победници доказали су да Краљево има чиме да се похвали.

Од тренутка проглашења победника нашли су се у средишту медијске пажње која импонује. И док их са једне стране салећу новинари у кући Пековића у Мокрањчевој улици непрестано звони телефон. Честитају рођаци, пријатељи, комшије... Уморни од напорних припрема за завршно такмичење и дуготрајног славља у друштву свих учесника финалног и полуфиналног такмичења, са одушевљењем причају о новим пријатељима и незаборавним дружењима иза сцене.

- То се можда није могло видети на екранима, али смо се сви дружили и радовали успесима осталих. Да је победило било ко други радовали бисмо се, јер смо били као једна породица – прича Никола.

Учешће у такмичењу било је ново велико и драгоцено искуство, иако је на разним такмичењима широм света учествовао од најранијег детињства. Освајање првог места награда је за сав труд који је уложио током многих година рада колико се бави музиком, тим пре што кроз класичну музику, како каже, не може да се много заради, нити буде толико популаран.

Оволике радости сигурно не би било да се Бојана прошлог лета, када је видела прве рекламе, није пријавила за аудицију. Никола није био превише заинтересован све до последњег дана када је Бојана послала још једну пријаву стрепећи да ли ће уопште бити прихваћена.

После аудиције у Крагујевцу квалификовали су се за четвртфинале. У то време нису ни претпостављали да могу да доживе толики успех тим пре што је чак

пет стотина такмичара добило максимални број гласова жирија. У полуфиналном делу места је било само за 40, а финалу десет учесника.

- Кад су нам рекли да смо се квалификовали и да треба да наступимо заједно били смо изненађени и по мало скептични, јер нисмо знали како да гусле са четири, пет тонова уклопимо са хармоником. Спустила сам руку ниже на жици, а први тонови изазвали су смех. Било је необично, а касније смо се више припремали и водили рачуна о ситницама. Сви такмичари у полуфиналу су били талентовани и много добри људи и стварно су ти дани нешто што ће увек да се памти у животу – прича Бојана.

Гусле су одувек биле присутне у породици Пековић. Од малена су Бојана и Никола били окренути традиционалним вредностима и васпитавани да поштују прво своје, а тек онда туђе стваралаштво. Са само пет година је Бојана почела да свира клавир у краљевачкој музичкој школи, а са седам

гусле из чисте знатижеље.

- Све је кренуло спонтано и никад нисам размишљала да ћу тиме да се бавим. Припемала сам се за наступе који су били све чешћи, а то је био и повод да будем све боља – каже Бојана.

Након последње полуфиналне вечери остали су Бојана и Никола у Београду како би се што боље припремили за финални наступ. Озбиљне припреме трајале су и по 12 сати сваког дана, а осим извођачког дела увежбаван је сценски наступ, подешавана светла и камере, вршене пробе костима и шминке. Било је доста напорно, али изнад свега занимљиво.

И док је за остале учеснике финала костиме обезбеђивала продукција

Бојана и Никола су се определили за помоћ краљевачке уметнице Тање Пљакић која је Бојанине хаљине и Николину кошуљу украсила оригиналним детаљима.

Иако се утисци још слежу преовладава утисак да је крај такмичења почетак даљег бављења

новим стилем у музици.

Било је током Николиног бављења музиком лепих, али и тешких тренутака. Велики трошкови одласка на такмичења, кредит и позајмица за 14 хиљада евра вредну хармонику често су га доводила о ситуацију да више размишља о томе како да скупи паре за одлазак, а мање о самом наступу. У ситуацијама када је било најтеже увек је уз њега била породица која је помагала да се врати на прави пут.

Бојана и Никола су од малена везани за музику, али су се определили за различите музичке правце. Иако је завршила нижу музичку школу и побеђивала на међународним такмичењима определила се за гусле, а интересовање је продубљено када је у школи отворен одсек за гусле. До сада непознат спој традиционалне и класичне музике показао је нешто о чему раније Пековићи нису размишљали.

- Показали смо да може и једно и друго, али да треба поштовати традицију и историју да не заборавимо одакле смо. Читава прича у

финалу је била прича о Србији. Показали смо нешто ново први пут у свету, а из класичне композиције изашла је мелодија Играле се делије, позната читавом народу – каже Никола.

Многе су се коцкице спојиле у финалној вечери, мало стидљиво прича Бојана. До њихове куће у Мокрањчевој улици стиже се Улицом Филипа Вишњића. У Жичи је, каже Бојана, крунисано седам српских краљева, а брат и сестра су у финалу наступили седми по реду.

- Победа представља победу целе Србије, јер су за њу најзаслужнији људи који су гласали за нас, који су имали поверења и којима се свидео наш наступ и поручу коју смо послали. Била сам одушевљена кад су нас на повратку из Београда дочекали људи из улице. То је нешто што испуњава човека. Није победа ни новац ни прво место, него победа људи који су веровали у нас и подржавали нас – каже Бојана.

Бојани ускоро предстоји упис у средњу школу, уметничку или музичку. Никола намерава да настави са соло каријером, али и неговањем новог музичког правца.

- Желимо да га усавршимо и са њим представимо Србију на неком међународном фестивалу, да се и нека друга публика упозна са нашом традицијом и види да се и код нас гаји класична музика.

Бојана и Никола планирају да издају компакт диск на коме би представили управо нови музички правац. До тада предстоји мукотрпан рад на избору композиција, изради аранжмана и увежбавању.

Уз њихову преданост музици и резултатима који су сваким даном све већи не треба сумњати да ће успех и у даљој каријери бити у сталном успону.

Т. Радовановић
Фото: М. Радовановић

Ако сте пропустили гостовање адвоката Горана Петронијевића, потпредседника и једног од оснивача Покрета за Србију у емисији Уз шанк коју води и уређује Милорад Црњанин...

БОРБА ЗА МАЊИНСКА ПРАВА У СРБИЈИ

- Ситуација и положај наших људи на Косову: корак ка ЕУ је корак даље од Косова.

- Покрет за Србију - да Србија остане и опстане! - Одбрана „Образ“ и „1389“

Адвокат Горан Петронијевић, потпредседник и један од оснивача Покрета за Србију у емисији Уз шанк на регионалној Радио-телевизији Краљево износио је своје ставове о питању Косова, оценио рад власти и дао своје прогнозе о времену које долази.

Како описујете стање на Косову?

Био сам на терену где Србија нестаје, на северу Косова. Направила се једна хидра, једна чудна симбиоза на власти у Београду и власти у Приштини, а ситуација је надасве забрињавајућа када они говоре исто. Наш народ има једну досетку - Не знате да ли је Борис Тачи или Хашим Тадић?

Плаћамо превелику цену. Трампа или размена је један од најпримитивнијих облика трговине, али Србија даје нешто, што ако сада да-никад неће моћи да врати, за нешто, што никад неће моћи да добије. Да ли је то еквивалент? Даје 18% територије, и то не било какве територије, за улазак у ЕУ која ће се ускоро или трансформисати или распасти.

Да ли сте до Косовске Митровице дошли алтернативним путевима?

Док постоје алтернативни путеви искључиво ћу туда путовати. Нико ме неће натерати да потпишем папир на граничном прелазу, подвлачим граничном прелазу и фактички признам непостојећу државу Косово. Ја ризикујем да сам човек који улази и излази илегално, јер сматрам да је то саставни део територије Србије. Нећу прихватити противуставно понашање власти и сугеришем другима да не прихвате. Ако свако ко прелази границу потпише овај документ, за пет година ће испати да је више од половине грађана Србије потписало појединачно прихватање независности Косова.

Да ли има наше полиције на алтернативним прелазима?

За сада их нема, али мислим да ће их бити. Ми сада имамо интегрисано управљање граница. Сваки несрећни споразум који се склапа у Бриселу уствари није

никакав споразум који су постигли Приштина и Београд. То је споразум који постиже Приштина са Вашингтоном, а онда се тај споразум „сервира“ нама. Борко Стефановић глуми преговарање, а уствари само потпише шта су они већ договорили.

Да ли су сви ти потписани папири важећи без Скупштинске одлуке?

Не. Преамбула, строго начелно гледано може да буде и необавезујући део Устава. У Преамбули стоји да су Косово и Метохија саставни део Србије. Члан 8 каже да ће се граница, односно територија државе, мењати на начин који је предвиђен за промену Устава. Члан 203 који предвиђа промену Устава каже да ће се Устав мењати дво-трећинском већином и када је у питању промена граница - референдумом. Дакле свако ко за милиметар покуша, а не за 18% територије и 134 хиљаде становника, и ко зна колико власништва над земљом, рудним богатствима, итд., да ампутира део територије урадио је кривично дело. То кривично дело се у законима света зове велеиздаја. Код нас у законодавству постоји забрањена казна од 3 до 15 година за нарушавање неповедивости граница.

Да ли је Србија могла да задржи суверенитет на Косову у оном делу где су Срби већина?

Резолуција 1244 је гарантовала у својој суштини, све до момента када је нисмо ставили у фус ноте, одређени суверенитет и представнике војске и полиције. До хиљаду наших војника или полицајаца је требало да буде на граници, али не овој граници сада. Све више мислим да је Резолуција грешка.

Хвала Меркалијевој што је рекла: „Еворпа или Косово“. Рекла је истину. Сваки акт ка ЕУ, значи губитак Косова.

Шта се „ваља иза брда“? Шта је наша будућност?

Ово је геостратешко питање за људе који се баве изучавањем те области. Време се убрзало, сада је 5 година оно што је некад раније било 50. Прерасподела

светских интереса је у току. У последњих неколико година се спречава довођење страног капитала. Највећа привредна грана су кредити које смо добијали и дошли смо са њима до руба ликвидности. Постојале су одређене државе чије је инвестирање на ове просторе спречено. Ја то посматрам као врсту диверзије од стране ове власти. Конкретно се ради о инвестицијама руског капитала које су спречене да дођу на наше тржиште. Геостратешки посматрано ми смо мали. Простор је јако значајан, а имали смо битну историјску улогу на овим балканским просторима. Одлуку о будућности донеће „велики“. Видећемо до половине следеће године какав ће однос снага бити на овом простору, чија ће интересна сфера бити Балкан. Задатак политичара је да виде где се, шта и како дешава. Њихов задатак је да ухвате ветар, да усмере једру. Много пута смо ишли у супротном смеру и правили историјске грешке. Да ли је прави смер Европа?

Да су Албанци остали у оквиру Србије, било би их 2 милиона. Да ли би тада дошли у ситуацију да би они практично имали власт у Србији?

То је један од катастрофичних сценарија који заговарају они који признају Косово. Етничка структура на Косову је у последњих 50-60 година јако измењена. На Косову је српско становниш-

тво било већинско, а сада се свело на мањинско питање. Од почетка Другог светског рата прогонима, исељавањима, досељавањем албанског становништва, доношењем послератног Закона о забрани враћања, економским миграцијама, великим ескалацијама шиптарског иредентизма, притисцима на наше становништво, огромним количинама нарко пара којима су купована наша имања итд., промењена је структура нашег становништва и то се мора ставити на терет не само овој власти, већ и свим претходним. Албанског становништва има знатно мање и зато избегавају попис. Не постоји могућност, ни опасност од било какве политичке суперматрије било кога на овом простору. Да Албанци схватају Србију као своју земљу, све би изгледало другачије, па зашто се неко не би нашао и у коалицији са таквим Албанцима.

Како је настао и за шта се залаже Покрет за Србију?

Покрет за Србију се темељи на мишљењу једног броја људи чији је заједнички именитељ добра намера ка Србији и идеја је да се прекине даље пропадање и растапање ове државе. Дошло је до озбиљног поремећаја свести народа. Већина је апатичана и аполитичана. То је врста потпуне анестезије. Гледате да вам секу делове тела, а не можете да реагујете. То вас тренутно не боли.

То стање доводи у опасност да ова и оваква власт може да остане и да се настави растакање Србије. Наша намера је да пробудимо српски народ док не буде касно. Србијо, погледај око себе.

Хоћете ли ићи на изборе?

На неки начин ћемо партиципирати. Пре свега нам је намера да се народ охрабри и у што већем броју изађе на изборе, јер власт се конципира на малој излазности и општој атрофији.

Бранили сте у процесима покрете „Образ“ и „1389“?

То су неки од поступака у којим сам учествовао пред Уставним судом као пуномоћник односно заступник покрета, чије је тужилаштво заправо Јавно тужилаштво које је њихову забрану тражило са образложењем да се ради о екстремним, десничарским покретима. Окончан процес у коме је учествовао покрет „1389“. Тужилаштво је одустало након изношења наших аргумената који су били, чини ми се, поражавачући у односу на оно што су они изнели на Уставном суду. „Образ“ је још у процесу. Надамо се да неће доћи до примене драстичне мере, као што је забрана. Врши се инверзија ствари, подметање младим људима одређених квалификација које се никако не могу ставити на терет никоме у Србији, као нпр. називање екстремним, профашистичким.

Ти момци су будућност Србије. Има их пуно и добро су организовани. То су чисти, озбиљни момци. Нпр. од оних који су оптужени за nerede на тзв. Пароди поноса, 14 од 15 нема чак ни кривичну пријаву. Они су беспорочни у грађанском смислу речи. Чак у својим захтевима позивају власт да поштује Устав, а власт тражи њихову забрану и сама власт крши Устав. Каква је то инверзија?! Надам се да ће и „Отачествени покрет Образ“ опстати на српској сцени, а надам се ускоро и на политичкој сцени, јер се ради о људима који су национално свесни, који поштују своју нацију, поштују друге.

ГЛОБУС од петка до петка: Крај велике политичке неизвесности у свету, зна се ко ће у наредних шест година бити на челу Русије

ТРЕСЛА СЕ ГОРА, РОДИО СЕ - ВОЛОЋА!

Више него убедљива победа Путина већ у првом кругу доказује зрелост бирача да се у кључном тренутку одреде. - Појавио се нови непријатељ Обаме. - Французи у дилеми коме да верују, Меркеловој или Саркозију. - Још један доказ о измишљеној "потковици" као поводу за натовско бомбардовање наше земље

Сад се, стварно, све зна, дошао је крај великој политичкој неизвесности и у свету, у наредних шест година на челу Русије (како су и "Ибарске" предвиђале) биће Владимир Путин.

Победа је више него убедљива, садашњи премијер добио је преко 45 милиона гласова или 63, 81 одсто изашлих на бирачка места. Четири преостала претендента на место шефа државе у Кремљу су заједно освојили симпатије нешто преко 20 милиона људи.

Најближи победнику је лидер комуниста Геннадј Зјуганов са око 12 милиона, а потом су, у "утешној" групи, фаворизовани пулен ванпарламентарне опозиције или, како сада у Москви воле да кажу, грађанског друштва, у доба јељциновске приватизације стасали милијардер Михаил Прохоров (придобило је око пет милиона бирача), до последњег трена водио је битку са политичким ветераном Владимиром Жириновским, који је сакупио нешто више од четири милиона гласова. На зачету се нашао посланик Сергеј Миронов, коме су за начела правдољубовности поверовала непуна три милиона људи.

СВИ ПРОТИВ ЈЕДНОГ

Шта су показали председнички избори у Русији? Пре свега изузетну ширину и досад невиђену слободу у изражавању на просторима те огромне и богате евро-азијске државе. Свако је могао свакога да напада до миле воље и на бројним уличним митинзима, а посебно у разноликим медијима. Томе се посебно прикључило такозвано цивилно друштво, као печурке после кише изникле невладине организације које примају издашну апанажу из иностранства под изговором да остварују "програме за развој демократије". Откривена су, рецимо, друштванца пчелара у неким варошицама Сибира, која су у готовини или преко чекова добијали помоћ из Америке као еколошки борци и новац, наравно, трошили у изборној кампањи против Путина.

Читав изборни циклус је, у ствари, био усмерен на борбу

"прса у прса" да садашњи премијер не дође, бар не у првом кругу, у позицију да му се председничка фотеља у Кремљу поново смеши. У ноћи после гласања, у студију централне телевизије, најблаже речено чудно, бар за досадашње руске прилике, окупљени тимови разних експерата су без увијања признавали да је најблажа грешка опонената, углавном недораслих, што су се лично или преко одабраних представника напросто окомљавали на Путина, канонадом стварних или измишљених грешака и често и увреда, а при том заборављали да од њих, као кандидата, грађани желе да чују програм и осете пут којим ће водити Русију у наредних шест година. А не треба губити из вида да нови председник има право, по истеку овог, на још један мандат.

План, који није смишљен у руској средини да нападају једног, део шаблона што се већ дуже времена примењује у многим државама, доживео је крах. Учешће странаца, посебно Американаца и њихових савезника из Европе, није скривано, у изборни поступак су се мешали сви, а разни дисиденти, попут бившег шахисте Гарија Каспарова или јељциновског миљеника и млађаног министра Бориса Њемцова, па чак омрзнутог Горбачова, директно су сугерисали и драстичније методе у мењању друштвеног система уз помоћ својих кандидата. Фаворит за такав окршај био је Михаил Прохоров са својих најмање 17 милијарди долара, он је обећавао све што просечном грађанину Русије само може да се оствари у сну, кад сам ја могао - поручивао је као навијен - зашто и ви не можете, нисам ја бољи од вас, али морамо да радимо, новац дат за наоружавање преусперимо, схватимо да нема бесплатног здравства, мора и школа да се плаћа, не може ни вртић „џаба“, нема „башкарења“ на државном буџету...

Део народа, верујући у сопствено богаћење, прихвата такве идеје, а сад аналитичари кажу за 46-годишњег нежењу из Сибира, који је власник и кошаракаша у америчкој првој професионалној

лиги, да је његов изборни резултат, истина далеко далеко иза Путиновог, плод уверења да су се биралишта ужелела нових лица и обраћања на досад необичајени начин - Прохоров је све то, као добар туђи ђак, научио и можда ће, кад осује странику, како поново обећава, успети на неким будућим изборима.

НЕГДЕ СУЗЕ, А ПОНЕГДЕ ЈАЈА

Дан после избора Путин је сазвао све учеснике председничке трке, гест је вредан пажње, потврђује жељу да се заједнички дограђује држава. Само Зјуганов није дошао, извлачио се да је већ имао уговорене састанке. Очигледно је увређен, непрестано је други на свим досадашњим изборима. Остала тројица, са новим шефом Кремља, прихватају сарадњу. Спремни су да архивирају пропусте у и око кампање, мада добар део "цивилне опозиције" није у њиховим рукама и сигурно је да ће још бити бучних уличних протеста и ко зна још каквих све смицалица у подривању. Помињаће крађе на биралиштима, иако је, рецимо, шеф посматрачке мисије ОЕБС, Клајд Престон, потврдио да је процес протекао, у целини, добро и по европским стандардима. Неки већ, међутим, прете и којеквким барикадама, а појединци, тобоже забринути за судбину отаџбине, призивају чак и грађански рат и проливање крви!

Русију неће, очигледно је,

оставити на миру партнери са запада. Моћна Москва није у интересу глобализације са унапред одређеним центром. Владимир Путин је због тога на удару, зна се да он не прима наредбе. У изборној победи, у срцу престонице, пред близу 150 хиљада присталица, рекао је: "Доказали смо да нам нико не може са стране наметати вољу. Провокације да се разруши Русија, ти подли сценарији, не пролазе код нашег народа!"

И у тв преносу са тог помпезног окупљања се видело да Путину сузи десно око. Извештачи су, страни и, свакако из наше земље, одмах подастрли причу о председнику који плаче од радости што је изабран. А што би и то било срамота под условом да је истина? А није! У такође директном тв преносу, нешто касније и из штаба Јединствене Русије и Народног фронта, добро се чуло и видело како Путин, у пролазу кроз шпалир, каже очигледно лекару: "Дува јак ветар, засузило ми око". Лекар се нагиње и јасно одговара: "Није то ништа". За неке новинаре јесте...

У другом крају Европе, у Француској која је такође у изборној гужви, Никола Саркози се више од часа крио пред бесним Баскијцима у оближњем кафићу. Нису помогле ни чете полицајаца и агената у цивилу, а из Јелисијске палате су оптуживали конкуренте социјалисте да су сепаратисте "наоружали" јајима да гађају председника.

Забаракадирани и уплашени Саркози је каснио на вечеру у Бриселу, где су Србији, у паузи између сервирања два јела, у знак признања за пристојно владање, подарили титулу кандидата за члана Европске уније. Иначе, Французи јавно кажу да више верују Меркеловој због тога што подржава њиховог председника, а супарник из редова социјалиста, Франсоа Оланд, води у предизборним анкетама и није извесно шта ће се догодити 22. априла на биралиштима.

Немци су и нама све "симпатичнији". Посматрач ОЕБС на Косову и Метохији из оних дана крајем деведесетих, Ханс Хе-

нинг, обрушио се на сународника, министра одбране Рудолфа Шарпинга што је, користећи измишљене податке бугарских обавештајаца (о чему су "Ибарске" недавно писале) о злоделима над цивилима шиптарске националности, исфорсирао код савезника да са та наводна операција под шифром "Потковица" употреби као повод за брутално натовско бомбардовање Србије. Шарпинг је исту "истину" износио и на суђењу председнику Слободану Милошевићу.

На видело је, узмеђу два петка, изашла и прича из делеша фамозног Викиликса о томе како је Међународни монетарни фонд учествовао у систематском разбијању раније СФР Југославије, о улози појединих републичких руководства, посебно са запада тадашње заједничке државе, привредника и банкара, о начину задуживања, лакомости приликом прихватања тобоже повољних инвестиција, подмићивању. Начини се нису променили до данашњих дана, а методи су примењивани посебно приликом разних избора.

Садашња изборна гужва не престаје ни у Америци. Међу републиканцима се издваја, бар засад, бивши гувернер Масачусетса. Не зна се, ипак, да ли ће Мит Ромни представљати своју странку на гласању 6. новембра. Противкандидат, демократа Барак Обама, опет је у стисци због места рођења, појавио се нови сведок са оптужбом да је крштеница садашњег председника САД - фалсификат! Извесни Џон Арпајо, шериф у држави Аризона, тврди да Обама предочава "неуспелу компјутерску копију" да је рођен у Хонолулу на Хавајима. А где је, онда? Шериф одговара да утврђивање места доласка на свет није његов посао, али зна устав у коме пише да само лице рођено на територији Америке може као председник да уђе у Белу кућу. А шта ако Барак није? Једном је афера, коју је покренуо Доналд Трамп, довела до усијања, али су буктињу убрзо „утулили“, светски познати милијардер је заћутао. Како ће, онда успети, мали провинцијски шериф?

Душан ЧУКИЋ

Пред оснивачку скупштину Клуба привредника Краљева

БОЉИ АМБИЈЕНТ ЗА ПОСЛОВАЊЕ

У Клуб привредника Краљева добродошли су сви без обзира на делатност, величину, број запослених и начин организовања

Идеја групе краљевачких привредника да формирају клуб преко кога би утицали на стварање повољнијег амбијента за пословање налази сваком даном на све веће одобравање. Колико оно има основа и колико ће привредних субјеката приступити Клубу видеће се после оснивачке скупштине која је заказана за сутра. Подршку захтевима да се учини напор и олакша пословање многих фирми које се налазе на ивици егзистенције пружа и Миодраг Грачанац, директор краљевачке Евротехне.

Од 2000. године Евротехна производи кућишта електро ормана као један од најпознатијих произвођања ове врсте производа на Балкану. Већи део производње пласира у иностранству на простору који се протеже од југа Африке до Владивостока, директно или преко фирми које у ове ормане уграђују своју опрему, праве комплетне системе или машине и тако пласирају на светско тржиште.

У дванаестој години пословања предузеће, које је започело производњу са само пет, упуштава шездесетак радника и планира да повећа обим производње и број упослених.

Искуство из претходних година потврдило је да се до успеха на пробириљивом светском тржишту може доћи само великим радом добре екипе радника. Уз поштовање квалитета, рокова и цена стварају се повољни услови за добијање посла на европском и светском тржишту и могућност да се на њему опстане.

На путу до успеха често се налази на проблеме који отежавају и успоравају напредовање толико потребно сваком предузећу. Највећи је одувек било добијање дозвола за градњу нових производних објеката. Процедура је дуготрајна и компликована, а често је за прибављање потребне документације за добијање грађевинске дозволе потребно више времена него за изградњу самог објекта.

- Друга ствар је плаћање накнада за коришћење градског грађевинског земљишта на подручју које уопште није уређено и где нема водоводне мреже, канализације, нити било какве друге инфраструктуре. Платите све, јер

Миодраг Грачанац

Већина привредника има проблеме, а ако све почне да тоне, ни наш брод неће да остане на пучини

другачије не можете да добијете грађевинску дозволу, а онда то све сами урадите. Процедура је у складу са важећим законским прописима, али компликована због изузетно великог броја корака. Један папир носите из службе у службу, уместо да предате на шалтер и чекате одговор да ли може да се удовољи захтеву или не – објашњава Грачанац.

Потроши се много времена, још више живаца, а потенцијални инвеститор који је дошао са стране најчешће одлази у друго место где се све завршава много брже. Да ситуација није иста у целој Србији показује искуство војвођанских општина Инђија и Нова Пазова, о чему сведоче пословни партнери Евротехне из ових места. Тамо локална самоуправа откупи одређену парцелу планирану за изградњу индустријских постројења, изврши потпуно инфраструктурно опремање, а фирме које желе да отворе производни погон купе простор по разумној цени.

Искуства из сарадње са краљевачким предузећима, са којима Евротехна има добре односе као купац или добављач, показују да се већина њих сусреће са великим проблемима и често непремостивим препрекама у пословању.

- Стицајем неких срећних околности и нашим способностима ми немамо велике проблеме. Нажалост већина других привред-

ника их има и ако све почне да тоне ни наш брод неће да остане на пучини – каже Грачанац.

Иако је одувек заступао мишљење да привредници не треба да се баве политиком, већ да раде оно што најбоље знају, схватио је да је дошло време да престану да ћуте. О привреди говоре и доносе одлуке они који се њоме никада нису бавили, у то се не разумеју, па и кад би хтели не би могли ништа значајније да промене на боље.

Све већи број предузећа и радњи је на граници опстанка. То је као мали чамац који почиње да тоне, а ви му додајете још терета

Због тога су краљевачки привредници и одлучили да подигну глас.

- Тражимо да се побољша амбијент у коме радимо да бисмо успели да задржимо овај број запослених, да се створе услови да се отвори нека нова фирма, а да постојеће могу да отворе нова радна места и повећају обим производње – каже Грачанац.

Изостанак поједностављења и убрзања процедуре за добијање грађевинских дозвола може да до-

веде до одласка бројних привредних субјеката у друга места, што ће неминовно довести до повећања броја незапослених. Већ поменути накнада за коришћење градског грађевинског земљишта посебно отежавају пословање оних који тек почињу да раде.

- Пустите људе да почну да раде, а кад почну исплатиће све и врло брзо пунити државну и касу локалне самоуправе. Овако се стиче утисак као да нам неко не да да почнемо да радимо – каже наш саговорник.

Краљево је некада био значајан индустријски центар и у Србији и бившој Југославији, а предузећа из металског комплекса имала су за основу већ формиран кадар. Од тога, каже Грачанац, није остало ништа, а деца која се школују у Београду тамо и остају, јер у Краљеву нема погодног амбијента за привређивање.

- Овде ће остати неписмени, стари и неспособни. Тако је у Рашки, Баљевцу, Ушћу, а врло брзо ћемо и овде имати проблем кадра, јер се ниједан добар студент неће вратити из Београда – каже Грачанац.

Посебан проблем је средњошколско образовање. Неопходном реформом требало би повећати број часова практичне обуке и унапредити њен квалитет, јер из средњих школа излазе потпуно неспособни кадрови чије школо-

вање у предузећу почиње из почетка.

У читавом процесу од највећег значаја је понашање државе. Уколико жели да људи остану у својим местима, и не крећу према великим центрима, треба да створи повољније услове за привређивање од оних који владају у Београду. Смањењем обавеза према држави повећао би се интерес инвеститора да производне погоне граде ван великих индустријских центара. Чланство у Клубу привредника створиће и могућност бољег упознавања и сарадње као условом за заједничко учешће на пословима у земљи и иностранству.

- Привреди се сваке године намећу нови намети под разним називима, накнада за сливне воде, накнада за заштиту коришћење и унапређење опште корисних функција шума и све то уз солидне суме које представљају оптерећење за предузећа. Зато је све већи број производних предузећа и радњи на граници опстанка. То је као мали чамац који почиње да тоне, а ви му додајете још терета – каже Грачанац.

Велики проблем привредницима су потраживања од јавних предузећа. Рокови наплате су из дана у дан све дужи, што посебно негативно утиче на пословање у време када долази до нагле промене курса динара, па се зарада потпуно истопа.

Због међусобне повезаности штету трпе и они који нису у директним пословним односима са јавним предузећима.

Клуб привредника Краљева замишљен је као нестраначко удружење и неће се удруживати са било којим клубом, организацијом или другим удружењем које подржава неку политичку партију.

Сутрашња оснивачка скупштина повод је да се упути позив свима који подржавају ову идеју. Краљево више нема индустрију коју је имало некада, нити предузећа која запошљавају велики број радника. Највећи број запослен је у малим и средњим предузећима и малим радњама. Зато су у Клуб добродошли сви без обзира на делатност, величину, број запослених и начин организовања.

Т. Радовановић
Фото: М. Радовановић

Евроинтеграције и

„УЈЕДИЊЕНА ЕВРОПА“

Историјска свест европских нација и евроинтеграције

Разлоге за још увек јаку виталност посебних националних идентитета, као главне препреке у стварању јединственог европског идентитета, немачки историчар Хаген Шулце налази у осећању „заједништва“, које се „доживљава кроз своју националну историју“. Он ову своју тврдњу поткрепљује речима угледног француског социолога Е. Морена, да „једна нација настаје кроз колективно памћење, а на окупу је држе заједничке норме и правила“. „Заједништво једне нације“, додаје Морен, „црпи се из прошлости, која је богата искуствима и искушењима, патњом и радосћу, поразима, победама и славом, који се са сваком генерацијом даље преносе на сваког појединца кроз родитељски дом и школу и он их дубоко интериоризује...“ Полазећи од оваквих социолошких запажања, Шулце даје визију будућности уједињене Европе: „Због тога се у историјском памћењу Европљана још увек истиче национални идентитет....Током хиљаду година ми Европљани смо се навикли на наше старе државе и нације; оне ће још дуго постојати и биће потребне. Али оне су се мењале у прошлости па ће се и у будуће мењати; оне ће можда постепено да избледе и да се повуку како би направиле места европској нацији, чије лице ми данас једва слутимо“.

Закључак овог немачког евроидеолога је јасан и недвосмислен. Услов за формирање идентитета једне јединствене европске *melting pot* нације је постојање колективне европске историјске свести, а таква свест може да се изгради само на заједничкој европској историјској баштини. По томе, процес настанка европске „наднације“ у свему одговара процесу претварања ЕУ у наднационалну државу. Наиме, као што се националне државе одричу класичних атрибута су-

верности у корист органа Уније, тако би и нације требале да жртвују део свог историјског сећања, зарад изградње заједничке историјске свести.

Империјализам европске историјске свести

Наивно је мислити да ће евроатлантски планери заједничку историјску свест, као кохезиону снагу будуће „наднације“, изградити на збиру оптимистичких варијанти - историја које спајају, као што су нпр. историје приватног живота. Ова научно периферна и национално безначајна истраживања резервисана су за историографије оних нација којима пре утапања у западноевропско друштво треба променити културни (вредносни) модел. Прецизније, ове данас у Србији врло популарне историјске теме, најбољи су полигон за увежбавање национално-историјског самозаборава.

Насупрот томе, историјска свест европске „наднације“, која, речју Морена, треба да је држи „на окупу“, може бити само нова верзија старе евроцентричне (римоцентричне) представе о сопственој изабраности, као другог лица туђе стигматизованости. Х. Шулце то отворено признаје: „Европа је увек могла бити заједно против нечега и никад заједно за нешто“. Крсташки ратови, Наполеонове

војне експедиције, Кримски рат, експедициони свеевропски корпус упућен против кинеског „Боксерског устанка“ и Хитлерова освајања, реалне су историјске представе оваквог војно-мобилизационог европског јединства. Да је реч само о различитим историјским формама испољавања истог духа и истих намера, приметио је још крајем XIX века руски историограф Николај Фјодоров: „Садашња борба Енглеске против Русије, уз отворену подршку За-

пада и уз савез са мухамеданством и номадима, није ништа друго него крсташки поход, који је само скинуо са себе религиозну маску“.

Антивизантизам европске историјске свести

То „друго“, као стигматизовани цивилизацијски антипод на чијој негацији западноевропска цивилизација вековима гради свој идентитет, је „византијски и руско-православни Исток“, јер

„око 330. године настала су два европска цивилизацијска круга, који су се скоро две хиљаде година, све до данас, развијали један поред другог, не без узајамног деловања, али ипак без стварних спајања“. Историјски лажан поглед британског византолога Едварда Гибона на Византију као „хиљадугодишњу дегенерацију“ и „тријумф варварства и религије“, опредељујуће је утицао, не толико на европску науку, колико на њену јавност.

Само се фрустрацијом антивизантизмом може објаснити иста мржњу коју пред Први светски рат према Србима изражавају један аустроугарски министар (гроф Бертолд: „Обрачун са Србијом и њено понижење то је животни услов Монархије“) и енглески историчар (Брејлсфорд: „Срби нису од користи за људску цивилизацију и њихово политичко умирање не би био озбиљан губитак за Европу). Ритуално-окултни антивизантизам повезује временски и идеолошки раздвојену крсташку, римокатоличку пљачку Цариграда, и дивљање, у име либерализма, Наполеонових војника по манастирима Боке Которске.

историјска истина

И ДРУГИ СВЕТСКИ РАТ

И војни поход НАТО-а против Срба деведесетих година прошлог века представља, ништа друго, до наставак традиције војне мобилизације Европе на антивизантијској основи, јер као што примећује Милорад Екмечић, „антивизантизам постаје део културне свакодневице, а антисемитизам празно страшило које је изгубило пређашњи смисао”. „Овај је антивизантизам”, додаје на другом месту М. Екмечић, „данас законити син антисемитизма из ранијих ратова, којим је немачка култура настојала да идеолошки мобилише европске народе под својом контролом”. Да је овакав став српског историчара лишен сваког националног субјективизма, показала је оцена чувеног британског византолога Стивена Рансимена, по којој је је напад НАТО-а на Србију и Црну Гору „последњи акт западњачког варваризма против источног хришћанства”, што је симболички потврђено додељивањем, 7. октобра 1999. г, Хавијеру Солани титуле витеза најпрестижнијег британског Реда - Светог Михајла и Светог Ђорђа.

Имperiјализам и антивизантизам у темељима ЕУ

На традицији империјалног војно-мобилизационог јединства и антивизантизма изграђена је и Европска Унија, јер је „одлука да се САД не повуку, као после првог светског рата, него да Маршаловим планом и НАТО-ом, као заштитом и оградом од Совјетског Савеза, гарантују безбедност Западној Европи – подстакла у њој склоност ка европском повезивању”. Оснивачи ЕУ, као Р. Шуман и К. Аденауер, залагали су се за „јединство Европе као грудобрана хришћанског Запада против болшевизма, али то није био само политички опортунизам, већ идеја која се могла позвати на велику заједничку традицију европске историје и филозофије”. Да се говорило болшевизам, а мислило на ви-

зантизам, показује позивање на „традицију европске историје и филозофије”, али и легитимисање хришћанством, које је у представи западноевропског човека увек обележено придевом западно, са нужним искључивањем шизматичког Истока. Уосталом, и Хитлер је правдао рат болшевизмом, а убио је милионе само зато што су као Руси били сврстани у расну категорију – Untermenschen (подљуди). Ипак, најбољу потврду шта је био иницијални мотив за стварање „Уједињене Европе”, дао је већ 1. јула 1945. творац хладноратовске „гвоздене завесе”, Винстон Черчил, који је, како истиче историчар Олга Четверикова, планирао да операцијом „Незамисливо” са 112-113 дивизија (заједно са дивизијама некадашњег Вермахта) започне рат против СССР.

Други светски рат у савременој европској историјској свести

Услед повезаности идеје о „Уједињеној Европи” и Другог светског рата, јер речју Х. Шульца, „без двојице великих деспота 20. века, Хитлера и Стаљина, европски покрет за уједињење не би био могућ”, у политички пројектованој наднационалној историјској свести европског друштва Други светски рат заузима значајно место. Два фактора одлучујуће утичу на карактер савремене европске представе о Другом светском рату.

Први фактор који одређује савремени европски поглед на Други светски рат је, управо, наведени антивизантизам, као

трајни вредносни аршин западноевропске (римокатоличко-протестанске) цивилизације, којим се одмеравају сви догађаји из заједничке западноевропске прошлости, па и Други светски рат. Најискренију, отуда и морално најбрталнију потврду да антивизантизам одлучујуће утиче на западноевропско друштво у његовој оцени Другог светског рата, дао је један од најпрестижнијих британских историчара, Арнолд Тојнби: „Сигурно је да сам осећао за време Другог светског рата – и са мањим интезитетом за време Првог светског рата - да ови ратови у извесном смислу задају царској Немачкој, односно Хитлеровој Немачкој далеко веће зло. Наравно, рат против Хитлера био је домаћи рат у оквиру западног

света. Иако нацистичка Немачка спада у неку врсту отпадничтва од тог света, још увек је то била западна земља, земља са западном прошлешћу које се одрекла само привремено. Односи Русије са Западном Европом и Америком су мање присни од односа са Немачком.... Рат против Стаљинове Русије био би такође братоубилачки, али мање братоубилачки, можемо рећи, него рат са Хитлером”.

И док први фактор који утиче на европски поглед на Други светски рат припада кругу социо-психолошких феномена, други фактор је из домена реалне историје. Наиме, савремена европска представа о Другом светском рату пресудно је одређена геополитичким променама које су крајем осамдесетих и почетком деведесетих

година XX века захватиле европски континент. Уједињење Немачке, с једне стране, а разбијање Југославије, Совјетског Савеза и Чехословачке, с друге стране, променило је европски поредак настао после пораза германског експанзионизма у Првом и Другом светском рату. Како примећује Милорад Екмечић, „Америка је рушила Версајски систем” уз помоћ нових савезника – Немачке и Ватикана, а уз свесрдну подршку аустријских и немачких слободозидарских ложа, које су 1983. г, постигле историјско помирење са папском државом. Ново савезништво, које је имало ватрено крштење у драми разбијања Југославије, донело је Европи не само другачију констелацију снага, већ и нови поглед на Други светски рат. Са дотадашњег релативизовање резултата, жртава, узрока и одговорности за рат кроз шему вештачке симетрије између нацизма и комунизма, и Хитлера и Стаљина, прешло се на потпуну ревизију историјске истине, која је требала да део кривице са целата пренесе на жртве Другог светског рата. Овакав историјски ревизионизам био је неопходан, не само да би се оправдала политичка, а убрзо и војна употреба моћи уједињене Немачке, већ и да би сепесионистички акти појединих народа из бивше Југославије и СССР, који су били ревностни чланови Хитлеровске коалиције, лакше стекли демократску репутацију пред светском јавношћу.

И како рече Борис Тадић – нама ЕУ служи као културолошка преобразба- што у погледу Другог светског рата значи да у име „политичке коректности” Срби морају да забораве да су их убијали само зато што су православни Срби. Тако би у новој европожељној историјској свести Срба Други светски рат био доживљен као ратна арена идеолошких изама, а не као још један „акт западњачког варваризма против источног хришћанства”.

мр Зоран Чворовић

САМО НА РЕГИОНАЛНОЈ ТЕЛЕВИЗИЈИ КРАЉЕВО ЕМИСИЈА ИСТОК

посвећена српско-руској сарадњи
под покровитељством Руског дома из Београда
и Српско-руског дома из Краљева

ПЕТКОМ од 20 ч
РЕПРИЗА НЕДЕЉОМ од 8:45 ч

Градско веће

СРЕДСТВА ЗА СПОРТ И УДРУЖЕЊА ГРАЂАНА

Разматрање предлога решења о распоређивању средстава за спорт у првом кварталу ове године, који се нашао на 43. (ванредној) седници Градског већа (одржаној 6. марта под председавањем градоначелника Краљева Љубише Симовића) било је, на неки начин, наставак већ виђених размирица у владајућој коалицији када је ова област у питању.

Наиме, заменик градоначелника Вукман Ракочевић је на седници изнео свој став да Правилник по коме је извршена расподела средстава није усклађен са Законом о спорту.

На истој „таласној дужини“ била су излагања и већника из редова Г-17 плус која су се кретала од тога да постоји велика диспропорција међу клубовима у висини средстава која су предложена до тога да се није водило рачуна о сеоским клубовима који су, како су истакли, у најтежој материјалној ситуацији. Јер, како је речено, 1.530 динара по

играчу (колико износе средства добијена по играчу) нису ни „кап у мору“ да би се преживело. Уз ово треба имати у виду да су фудбалски клубови у многим селима једини вид разоноде и окупљања младих.

Било како било, тек, предложено решење (уз изостајање подршке већника из редова Г-17 плус) усвојено је, па ће дотација спортским клубовима и спортским удружењима за период јануар-март ове године износити 9.779.000 динара.

Уз ово усвојен је и предлог одлуке за суфинансирање програма рада удружења по првом јавном позиву за 2012. годину по коме је у области културе издвојено четири милиона динара, по 200.000 динара у области заштите људских права и екологије, у области задовољења потреба младих 600.000, за борачко-инвалидску заштиту 400.000, хуманитарне програме 1.620.000 и остале програме 500.000 динара.

Са 43. седнице Градског већа

Из средстава текуће буџетске резерве одобрена су средства у укупном износу од 4.400.000 динара на име недостајућих средстава за изградњу ученичког простора – радионице за практичну наставу у ЕСТШ „Никола Тесла“ Краљево.

На седници Градског већа, уз

давање сагласности Дирекцији за планирање и изградњу за парцелацију и препарцелацију катастарских парцела (јавна својина града Краљева) ради изградње мерно-регулационе станице, усвојено је расписивање јавног огласа за постављање 5 плажних барова у Краљеву и 1 у Ушћу, 24

покретне тезге за продају књига, новина и часописа у Краљеву, 5 у Матарушкој бањи и 4 у Ушћу, 6 покретних тезги за продају кокица, семенки, кестења, кикирикија и друге зрнасте робе у Краљеву, 2 у Матарушкој бањи и 1 у Ушћу као и 2 покретне тезге у Краљеву за продају слика, производа старих и уметничких заната и производа домаће радиности у Краљеву и 2 у Матарушкој бањи.

Уз све ово треба рећи и да је на седници донет закључак о отуђењу без накнаде 1 возила и 2 мотоцикла Полицијској управи Краљево-Саобраћајној полицији ради побољшања саобраћаја у граду Краљеву.

На седници је (на предлог већника из редова Г-17 плус) усвојен радни закључак да се члановима Градског већа достави списак лица која су била ангажована на санацији последица земљотреса који је погодио наш град.

М.П.

Радници „Магнохрома“

РАДИКАЛИЗОВАНИ ПРОТЕСТИ

Далеко је сада она 1948. година када је, решењем Савезне владе од 3. јула донета одлука о изградњи „Магнохрома“ и она 1952. година у којој је завршена прва фаза изградње фабрике.

Од тих дана до данас кад присуствујемо последњем (?) чину агоније некадашњих радника овог краљевачког (и не само краљевачког) гиганта „Магнохром“ је био (са Фабриком вагона) најважнији стуб развоја града.

Докази – колико нам душа хоће, ако човек хоће истини да погледа у очи.

Било шта је било.

Баш као што је „било шта је било“ у приватизацији „Магнохрома“, па све резултирало пропадањем овог некадашњег поноса ватросталне индустрије.

Катанак на врата, радници на улици – па како је коме шта запало. Неки бивши радници добили отпремнине (мизерне, и то да кажемо), а добар број остао и без тога.

Како и зашто писано је и при-чано.

Бивши радници „Магнохрома“

Било како било, тек, данас неколико стотина бивших радника „Магнохрома“ траже своје заостале и неисплаћене зараде. Онако како у овим транзиционим временима обесправљени радници и могу да траже – протестима.

Па кад од протестних окупљања пред некадашњом фабриком, зградом Суда, Националном

службом за запошљавање, протестних шетњи улица града, разговора и преговора са челним људима града и Агенцијом за приватизацију није било ништа бивши радници „Магнохрома“ прибегли су и оним радикалним мерама.

- Доведени смо у неугодну ситуацију, па смо морали да радикализујемо протесте. Ушли смо у

просторије испред градоначелникове канцеларије што нам не одобравају.

Али несарадња са њихове стране присилила нас је на тај корак.

Ишчекујемо да нам се обрате, јер смо ми разговарали са градоначелником и ставили му у задатак да обавести Министарство правде, Министарство економије и регионалног развоја и Министарство финансија да изнађу начин исплате наших зарада. Од њиховог договора зависи наш следећи корак.

За сада чекамо да нам се обрате са неким предлогом, а дотле остајемо и даље у сали Скупштине града и у просторијама испред градоначелникове канцеларије – каже Душан Вукадиновић, један од бивших радника „Магнохрома“.

Јер, понуду Владимира Цветковића, директора Агенције за приватизацију (на састанку коме је присуствовао и градоначелник Краљева Љубиша Симовић) да се стави хипотека на део имовине

„Магнохрома“ и да радници своја потраживања наплате процентуално од вредности продате имовине – радници не прихватају. Јер, како кажу, уместо просечних 2.500 евра сваки радник би добио 500 до 600 евра.

Па пред улазом у Градску кућу транспаренти на којима је исписана сва туга и јед оних који учествују у протестима, у великој сали Скупштине града својеврсна „окупација“ и стални зборови и договори шта даље.

Признају, истина, радници да на овај начин ометају друге да раде, али човека мука натера да чини и оно што не би чинио у некој другој прилици.

Докле овако – не знају. Али, одлучни су да ће на све могуће (па и немогуће) начине покушавати да дођу до поштено зарађених плата.

Упркос томе што Агенција за приватизацију не прихвата да је она послодавац што, иначе, траже бивши радници „Магнохрома“.

М.П.

Трибина Јединствене Србије у Витановцу

АКЦЕНАТ НА МЛАДЕ

Пред око две стотине мештана чланови Градског одбора Јединствене Србије представили бирачима програм странке

Иако се тек за неколико дана очекује расписивање избора за посланике у републичком парламенту и органе локалних власти политичке странке све више појачавају активност на терену. Сусрети са локалним становништвом и трибине по месним заједницама имају за циљ да утврде какво је расположење бирача. Трибина Јединствене Србије у Витановцу имала је за циљ проверу рејтинга странке у прекоморавском крају, али и промоцију идеја странке у сеоским срединама.

Пред око две стотине мештана бирачима су се обратили чланови Председништва Градског одбора Јединствене Србије и изнели ставове на којима се заснива програм странке. Пошто је Витановац, са свим селима која му гравитирају, претежно пољопривредна средина, мештанима је говорио Зоран Дамњановић, председник Одбора за рурални развој при ГО Краљево. Говорећи о конкретним предлозима за побољшање квалитета пољоприв-

редне производње посебно се осврнуо на оснивање пољопривредних удружења, која могу бити конкурентна на тржишту хране, као и на глобално повезивање произвођача у задруге и струковне организације.

На чињеницу да је Краљево град спортиста подсетила је потпредседница Градског одбора Марија Јевђић, репрезентативка Србије у кик-боксу, освајач бројних светских и европских признања у овом спорту и један од најбољих спортиста Краљева пет година заредом. Истичући маргинализован однос градских отаца према спортистима који сазревају у оронулим салама, напорно тренирају и освајају престижна светска признања, нагласила је да у овој средини њихове изузетне успехе нико не уважава.

Јединствена Србија ставља посебан акценат на младе, нарочито спортисте, тако да планира да њихове проблеме решава по узору на Јагодину. Зато у редовима странке активно делује подмладак, чија је

председница Ивана Мрвић говорила о проблемима младих, нарочито у сеоским срединама, и понудила решења за њих у складу са програмом Јединствене Србије.

Посебну циљну групу у странци чине старији становници, чије ставове је заступао Димитрије Игњатовски, председник Актива пензионера при Градском одбору у Краљеву. Весна Павловић, председ-

ница Месног одбора Милавчићи и координатор за прекоморавски крај у најкраћим цртама је изнела хроничне проблеме села и нагомилана вишедеценијски нерешена питања која оптерећују мештане Витановца. Присутнима су говорили потпредседници Градског одбора Маријана Јакшић и Ненад Миљковић, који су изнели неколико општих података о оснивању, развоју и мрежи месних

одбора.

У свим сегментима друштва посебно место заузимају жене, које оплемењују друштвену свакодневицу и боре се за родну равноправност, место у породици и на друштвеној лествици. Верица Грабовач, председник Актива жена при Градском одбору предочила је акције које Актив предузима у борби за једнаку заступљеност ове популације у свим институцијама система, а председник Градског одбора Владимир Ракоњац свеобухватно сажео излагања претходника и дао јасан одговор да Јединствена Србија може и хоће да створи услове за лепши живот суграђана.

Мештани Витановца су низом питања допринели квалитету трибине, а најмлађи чланови и симпатизери на игранци која је уследила, добили прилику да се боље упознају са остварењем могућности које имају њихови вршњаци у градским срединама.

Т. Радовановић

Настављени радови на Ратарском имању

ЗА ЈУБИЛЕЈ НОВА СПОРТСКА САЛА

Нова сала вредна седамдесет милиона динара примиће прве ученике из две школе почетком нове школске године

У мају ове године Основна школа „Браћа Вилотијевић“ обележиће четрдесету годину постојања. До сада су њени ученици обављали током зимских месеци наставу из предмета физичко васпитање по учioniцама и ходницима. Са сличним проблемима годинама се сусрећу и генерације ученика Пољопривредно-хемијске школе. Да би се ученицима ове две школе створили повољнији услови за рад пред крај претходне године започела је изградња заједничке физкултурне сале. Радови су због изузетно неповољних метеоролошких услова у јануару морали бити обустављени, а са првим лепим данима интензивно се приступило наставку радова са циљем да се надокнади изгубљено. Технички директор предузећа Алфако инжењеринг из Чачка, које гради салу, каже да радови теку према утврђеној динамици и да ће сала бити завршена у договореном року.

- Нема неких великих проблема. Усаглашавамо пројектну документацију тако да ћемо све у ходу одрађивати и неће бити кашњења и проблема – каже он.

Заједно са представницима фирме која изводи радове на градилишту су се претходне недеље појавили народни посланик Јован Нешовић и директорка Основне школе „Браћа Вилотијевић“ Славица Симић.

Уз констатацију да деценијама ученици ове две школе нису имали услове какве имају ученици у другим градским школама изразили су уверење да ће са почетком нове школске

године и једни и други моћи истовремено да користе салу.

Вредност уговорених радова износи седамдесет милиона динара од којих је половину обезбедило Министарство економије и регионалног развоја средствима из буџета и кредита Европске инвестиционе банке. Другу половину обезбедиће локална самоуправа тако да ће бити довољно новца да се објекат заврши. По завршетку остаје уређење околног про-

стора за који ће трошкови и обезбеђење средстава бити накнадно дефинисани.

- Оно што је важно је да ће сала имати два физички овојена дела, тако да ће деца из једне и друге школе моћи истовремено да обављају наставу физичког васпитања. Кад се уклоне врата на средини то ће бити једна сала коју ће моћи да користе спортисти за неке озбиљније спортове што ће бити важно за град. Ова сала је већа од свих које смо до сада градили у Краљеву, Ушћу, Врби, Сирчи и Основној школи „Вук Караџић“. Важно је да ће 1400 ученика корисити ову салу што је велики успех за обе школе, локалну самоуправу и државу у целини – истакао је Нешовић.

После завршеног отвореног поступка за избор најповољнијег понуђача, који је спровело Министарство економије и регионалног развоја, уговор са предузећем Алфако инжењеринг из Чачка потписан је у новембру прошле године. Извођач је започео радове крајем децембра, а наставио почетком марта ове године са уверењем да ће салу предати на

коришћење у року од договорених 200 календарских дана.

Када крајем јула ове године буде завршена нова спортска хала у Рибници у њој ће се одигравати утакмице које окупљају велики број гледалаца. Оне код којих се не очекује знатно велика посета играће се у сали на Ратарском имању. За то ће, до отварања најесен, бити обезбеђени сви потребни услови.

У години када Основна школа „Браћа Вилотијевић“ прославља значајан јубилеј директорка Славица Симић истиче велики значај физкултурне сале која се налази на идеалној локацији. Посебно истиче да је школа имала своје имање што је знатно појефтинило и убрзало поступак изградње. Школа је пре неколико година добила и спортски терен са вештачком травом за извођење наставе физичког васпитања, али су се код његовог коришћења појавили неочекивани проблеми. Терен није ограђен тако да је његово коришћење доступно свим грађанима који често ометају редовно одвијање наставе.

Т. Радовановић

Фото: М. Радовановић

Мештани Орље главе одсечени од света

ОРЉА ГЛАВА НА КРАЈ СВЕТА

Поред необичајено велике количине снега који је ове године пао на падинама Чемерна, мештане Орље главе и околних села муче и многи други проблеми

Исељавање становника из најудаљенијих делова територије града Краљево све је интензивније, па прети опасност да у скоријој будућности многа села остану потпуно пуста. Једно од најудаљенијих је подручје Орље главе испод Чемерана које обухвата територију неколико заселака. Иако званични подаци говоре да је почетком века овде било једва 130 становника, мештани овог краја кажу да их данас има тек четрдесетак. Имали су и школу и учитељицу која је дошла из Босне. Више нема ђака, па је пре три године и она отишла.

У настојању да стигнемо до Орље главе успели смо да стигнемо само до Црвене клеке и куће Вељка Вучетића. Даље се, а има још шест километара, може само пешице.

У Орљој глави, каже још, живи десет становника у четири породице. Горе у Страињу живи само Радојко Ћурчић, а још даље у Чесмици на врху Чемерна само Радица којој је ове зиме храна достављана хеликоптером. У Чаљи у шест кућа пет чланова, и сви стари. Ђоко Ћурчић је јануарских дана морао да сиђе мало ниже и презими код комшија.

Остао је Вељко у засеку са супругом Даницом и мајком Миломирком. Син Гојко је пре десетак година сишао у град, запослио се у Чистоћи и сада ради на градској депонији. Супруга Анђелка брине о кћерима Тамари и Николини које иду у школу. И Вељкова кћи је напустила овај крај и живи у Конареву. Дођу деца повремено да обиђу родитеље, а Вељко је најчешће приморан да сиђе трактором до пута и превезе их до убрдо где се налази породична кућа.

- Све ће горе да буде. У овој кући доле има шест чланова. У Чаљи има пет чланова, а четири куће. Бажале, Шолаћ имају 35 становника у четири засека.

Пре двадесет година било је много људи. Све је отишло, а остали само стари – прича Вељко.

Пољопривредни радови су тешки, оно мало остарелих мештана једва могу да обаве и најједноставније послове. Гаји Вељко само још три краве, неколико свиња и кокошака, а поред сена потребних за њих, и кромпир коме

Вељко Вучетић

погодују климатски услови на висини. Једино дрва има довољно, али смо ако се спреме током лета. Ко не спреми, каже, нема ништа. У Краљево је последњи пут силазио за Светог Јована. Предао је Гојку славу, јер је лакше славити у граду него у овој забити. Супруга Даница није силазила у град пет година.

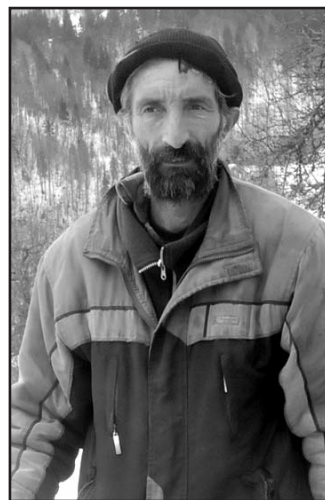
Врло стрме падине неприступачне су тракторима, па су мештани приморани да косе ручно.

Успео је Вељко током јесени да спреми педесетак метара дрва за продају, али цена није адекватна уложеном труду. Продају се за 25 евра по метру, а доле у граду и дупло скупље. Онима који нису успели на време да обезбеде довољно хране за стоку ова зима створила је велике проблеме. Било је и домаћина који су са ливада удаљених два километра на леђима у цаковима доносили сено. Не сећа се Вељко овако јаким зима.

- Ако би на пролеће неко помогао можда би и ваљало, ако не ми смо обрали бостан горе него од овог снега. Због воде нећеш моћи да свучеш дрво ни да довучеш ствари кући – прича Вељко.

Имало би посла овде за један гредер највише три дана да прочисти канале и сачува путеве од ерозије коју изазивају бујице након наглог топљења снега.

Мештани засека Бажале по месец и по дана не могу ни до продајнице да дођу.

Горан Филиповић

До првог комшије Лазара Бркушанина има само неколико стотина метара. И то је у току зиме тешко прећи да би Лазару са осталим мештанима помогао да скине снег са куће како се не би срушила. Лазар је неспособан за рад откад му је трупач у шуми повредио ногу, па се већ две године лечи. Са друге стране је Горан Филиповић који живи сам са болесном мајком.

Средом, кад је лепо време, силазе горштаци до Слатине на пијак. Продају сир и кајмак, а све купује извесни Муамер из Новог Пазара.

- Да није њега нико не би ни куповао. Неки пут и годину дана чекамо за плаћање, али никоме још није остао дужан. Отера од једне серије робе и за 30 хиљада евра, на вересију, али плати – каже Вељко.

Кад предају робу сакупе се код Драгослава у кафани и попију „по коју на рецку“. Нема у кафани ни музике као што је то било некада. Нема народ паре, па нема ни музике.

Остало је у овом крају још нешто момака, а и две девојке. Завршиле су школу и вратиле се кући, јер нема посла у граду. Момци тешко могу да се ожене, па зато све чешће одлучују да напусте родни крај. Поред свих недаћа најозбиљнији проблем је здравствена заштита.

- Имамо амбуланту, али не смеш да уђеш колико је то пропало. Нема ни воде ни струје. Скупљали смо по сто динара да купимо фуруну да се не би посмрзавали кад одемо код лекара који долази само уторком. Апотекарица је ове године дошла два пута. Што ми долази лекар кад морам да идем у Краљево да купим лек. Ипак, нису они криви. Пуши фуруна, не може да уђе доктор – каже Вељко.

Четрдесетгодишњи Горан Филиповић је после завршене осмогодишње школе у Студеници остао овде да живи са мајком Надом која већ четири године болује од шећерне болести. Радио је мало у стругари у Конареву, али је морао да се врати. У башти гаји по мало кромпира и лука, а у тору само шест оваца, јер више нема ко да чува. Раније је, каже нам, овде било знатно живље. У последњих

неколико година стање се нагло погоршало. Од седам становника засека једва да један може нормално да ради.

Солидарни су суседи и помажу један другом, поготово у овако тешким околностима. Оволики снег и ниске температуре ни он не памти.

- Два дана сам лопатом чисто снег од моје куће до првог комшије. Даље према путу, који је у лошем стању, чисто је сам. Има мојих вршњака горе, у овом делу села нема, па немам никога код кога бих могао да одем – прича Горан и каже да понекад сврати у кафану у Мланчи. У Краљево није био више од месец дана, а до Студенице оде само кад треба да купи лекове за мајку.

Обрадовао се помоћи која је стигла, јер до тада нико није долазио у овај крај. Једва чека да снег мало отопи, путеви постану бар мало проходнији да може да оде у шуму по дрва. Од механизације нема ништа, само моторну тестеру, а у извлачењу дрва помаже му комшија Милан Ковачевић. Натоваре на трактор па свезу до кафане и ту продају. Оно мало пара што узму треба да потраје током целе зиме за коју нико са сигурношћу не може да предвиди колико ће да траје.

- Тешко се овде живи. Девојака нема, од женидбе ништа. Преко лета је супер, али од новембра до марта... – не успева да заврши мисао Горан.

За лекове мајци потребно је око четири хиљаде динара месечно. Уколико буде успео да прибави сву документацију потребну за оверу здравствене књижице вишеструко ће смањити трошкове за лекове.

Мештани Орље главе са нестрпљењем очекују звук машине која би помогла да се рашчисте канали и отклони опасност од наглог топљења снега.

- Кад вода однесе пут нећемо моћи да мрднемо. Кад десет километара одавде из планине крене река све ће да однесе, а ми немамо могућности да поправимо. Нити имамо пара, нити имамо људе – каже на крају Вељко Вучетић.

Јапански амбасадор седми пут у Краљеву

ЗАХВАЛНОСТ СРПСКОМ НАРОДУ

Донацијом вредном око шездесет хиљада евра замењени прозори и врата и обновљени подови на згради ОШ „Димитрије Туцовић“ чиме је повећана њена енергетска ефикасност

У земљотресу који је 3. новембра 2010. године погодио Краљево страдао је и велики број школских објеката на територији града чиме је изазван поремећај у одвијању образовног процеса. Конструктивна санација оштећених објеката је завршена, а за нека боља времена остало је сређивање ентеријера и фасада школа.

Само неколико дана после земљотреса запосленима у Основној школи „Димитрије Туцовић“, у којој је велики број учионица до те мере руиниран да није омогућавао нормално одвијање наставе, јавили су се представници јапанске амбаскаде и понудили помоћ. Донацијом од око 62 хиљаде евра на школској згради су замењени прозори и врата и обновљени подови, а амбасадор Јошио Цунозаки је почетком ове недеље седми пут од земљотреса боравио у Краљеву.

Основну школу „Димитрије Туцовић“ поред најмлађих Краљевчана похађају и деца која су због ратних дешавања дошла из Хрватске, Босне и Херцеговине и Косова и Метохије. Као школа у којој нема насиља, и у којој је толеранција на високом нивоу, прихватила је велики број Рома који чине десет посто свих ученика.

Школа је позната по добрим резултатима на разним такмичењима. Сваке године њени уче-

ници учествују на државним такмичењима са којих су само у току претходне године донели признања за освојена друга места из историје и географије и треће из математике. Осим ових учествовали су и на такмичењима у познавању српског и енглеског језика и информатике.

- Најпре су нас се сетили људи који су удаљени од нас 9000 километара, а ово није први пут да реагују на проблеме у Краљеву. Укупна помоћ становништву у Србији од 1999. године износи 7,6 милиона, а укупан износ јапанске помоћи у том периоду је већи од 200 милиона евра – рекла је изражавајући захвалност народу Јапана директор школе Драгана Ђуровић.

Увек скромни јапански амбасадор Јошио Цунозаки је на изузетно добро савладаном српском језику још једном изразио солидарност са становницима овог региона који се труде да обнове град после катастрофалног земљотреса.

- Посетио сам ову школу само месец дана након земљотреса и сигуран сам да ће поклон народа Јапана ученицима омогућити безбедно окружење за образовање – рекао је Цунозаки уз подсећање да је до сада реализовано 136 пројеката за основне потребе становништва у Србији.

Образовање је једна од глав-

них области на коју се фокусира влада Јапана у Србији, а амбасадор Цунозаки је обећао наставак подршке овом сектору.

- Упркос тешкој ситуацији у Јапану након разорног земљотреса и цунамија прошлог марта желео бих да изразим дубоку захвалност целом српском народу, нарочито грађанима Краљева који су показали дирљиву саосећајност и великодушно дали донације за жртве разорног земљотреса и цунамија – рекао је амбасадор.

Новац за донације обезбеђен је из пореза народа Јапана. Отуда и жеља донатора да се Краљевчани пажљиво опходе и памте донацију која доприноси даљем развоју односа две земље.

Начелник Школске управе Жарко Милосављевић је у име Министарства науке и просвете захвалио амбасадору за све донације Јапана образовном систему у Србији, било да је реч о инвестиционом улагању или опреми, којима је ниво образовања подигнут на виши степен. Донацијом школе „Димитрије Туцовић“ подигнут је степен енергетске ефикасности и омогућено да се несметано одвија део образовног процеса без дислоцирања школе у време када је било најтеже.

Т. Радовановић
Фото: М. Радовановић

Из Полицијске управе Краљево

ОСМОРО ПОВРЕЂЕНИХ

Број заведених кривичних дела у евиденцији Полицијске управе Краљево смањен је скоро за половину у односу на претходну недељу. Од њих двадесет само једно се сврстава у област привредног криминала, док у област општег спада преосталих деветнаест. Успех у откривању починилаца и овога пута је половичан. Инспекторима криминалистичке полиције познато је осам починилаца, док се за осталима интензивно трага.

На основу података из евиденције о само три туче, које су нарушиле јавни ред и мир, могло би се закључити о нешто мирнијих седам дана.

То се не би могло рећи за област безбедности саобраћаја која ће бити упамћена по чак седамнаест саобраћајних незгода. Седам је као епилог имало повређена лица, док је десет завршено само са материјалном

штетом која је у односу на претходну недељу скоро утростручена. Број прекршаја у области безбедности саобраћаја у константном је порасту, а током последњег статистичког периода зауставно се на 186.

Као и обично најмирније је у области заштите од пожара. Ватрогасно-спасилачка јединица интервенисала је у гашењу два пожара при којима је причињена материјална штета процењена на око 100 хиљада динара.

РАСВЕТЉЕНО ВИШЕ КРИВИЧНИХ ДЕЛА

Припадници краљевачке криминалистичке полиције расветлили су током претходне недеље неколико кривичних дела, између осталих и тешку крађу извршену крајем прошле године у Конареву.

Истражном судији Основног суда приведен је Краљевчанин Милош Ц. (1986), због сумње да је извршио тешку крађу због чега му је одредио притвор у трајању до месец дана. Осумњичени је обио породичну кућу у Конареву из које је однео већу количину електричних уређаја у вредности од око 150.000 динара.

Истражном судији Вишег суда припадници криминалистичке полиције привели су и Јовицу П. (1980) из Краљева, због сумње да је вршио неовлашћену производњу и стављање у промет опојних дрога.

У присуству полицијских службеника истражни судија је 2. марта у изнајмљеном стану осумњиченог у Краљеву пронашао 33 грама марихуане, ручно прављену цигарету са истом материјом као и мању количину белог праха за који се сумња да је опојна дрога чија ће се количина и врста накнадно утврдити. Обзиром да је биљна материја пронађена упакована у 30 мањих

пакетића сумња се да ју је Јовица П. размерио и запаковао ради даље продаје.

Припадници саобраћајне полиције Полицијске станице Рашка су 2. марта, око 17,30 часова, на магистралном путу Рашка – Нови Пазар, у Ђуровићима покушали да зауставе путничко моторно возило "фиат мара" рашчанске регистрације, које се кретало из правца Новог Пазара. Како се непознати возач није зауставио, већ се удаљио у правцу Руднице код Рашке, уследила је ефикасна акција након које је идентификован Светозар Ч. (1992) из Рашке, за кога се сумња да је возач поменутог возила. По налогу истражног судије Вишег суда у Краљеву полицијски службеници су извршили претрес стана и других просторија осумњиченог у Рашки, и том приликом пронашли шест пакетића са 136,8 грама марихуане и 21 семенку исте биљке.

После хапшења и задржавања до 48 сати, Светозар Ч. је, због сумње да је извршио кривично дело неовлашћене производње и продаје опојних дрога, по истеку задржавања, уз кривичну пријаву, приведен истражном судији Вишег суда у Краљеву.

Путопис: Московски дневник (3)

НА ГРАДЊИ КУЛЕ У ВАЗДУХУ

Одмах испред станичне зграде купујем од уличног продавца руску СИМ-картицу, стављам је у телефон и бирам број Марка Галаме, који ми је пре поласка на пут обећао гостопримство и неки посао за време мог „бављења“ у Москви. Упућује ме да дођем до станице метроа Шаболовска, у близини које тренутно ради у стану при врху једне зграде. Шаболовска је тек трећа станица од Кијевског колодвора, такође се налази у ширем градском језгру, тако да већ после непуних пола сата, без икаквих проблема, иза једне цркве посвећене светом Николи, налазим тражено здање. На улазу ме дочекује Хуш, Тацик по народности, који ме проводи поред вратара и прати лифтом до крајњег, 15-ог спрата торња.

Кроз метална врата улази се у пространи „стан“, заправо чардак што заузима три вршна спрата – 15-ти, 16-ти и 17-ти – на, ако се тако може рећи, поткровљу грађевине.

Доњи спрат стана чине три простране собе и поред предсобља, још три мање просторије, од којих једна представља сауну, друга купатило, а трећа, најмања, чија је око 6 метара висока таваница делимично засечена степеништем, можда будућу оставу.

Цео средњи спрат чини углавном једна огромна одаја, величине рукометног игралишта; зидом је од ње потпуно одељен једино нужник. У углу је и једна мања соба, за коју се још не зна да ли ће ту и остати; она је само с једне стране ограђена зидом, а са друге некаквим параваном. У дубини просторије, где је таваница мало нижа, с једне стране омеђеној степеништем с првог спрата, а с предње још увек металним, грађевинским степеништем ка врху, налази се одељење у коме се назире будућа кухиња с трпезаријом и кућним баром.

На самом крову налази се још једно купатило – „хамам“, како су га радници, махом мухамеданске вероисповести, кртили. Остатак чини опет једна једина просторија, којом доминира... базен. Она има

излаз на пространу, отворену терасу.

Свим спољним зидовима стан је (као, уосталом, и цела зграда) отворен према граду, будући да су они од прозирног стакла.

Прве суседе, напротив, деле дебеле стене, што је посебно уочљиво на кровним терасама, омеђеним правим правцатим бедемима.

Марка Галаму затичем док ради спуштене плафоне на средњем спрату стана. Он у ствари мање ради, а више надгледа, даје упутства, одмерава, проверава квалитет урађеног „мајсторског“ дела посла који, висећи по мердевинама и скелама, углавном обављају четворица младих Тацика. Марко прискаче само кад треба нешто исправити или појаснити радницима. Посао је већ скоро дошао до каскаде која оивичује будући бар од остатка дневног боравка. О даљем току радова Марко разговара с високим, плехатим, лепих, правилних црта лица човеком од четрдесетак година... Сазнајем да се зове Миланко Колаковић, да је предузимач, власник једне московске грађевинске фирме, која је овде (као и на још неколико места у Москви и Подмоско-

вљу) извођач радова, по систему „кључ у руке“. Њега ћу током свог боравка у Москви још виђати.

Из њиховог разговора увиђам да ни предузимач, ни радници немају јасну слику о томе како ће се радови даље одвијати. Ни власник стана, неки руски богаташ, изгледа, не зна тачно шта хоће с том кулом у ваздуху. Непрестано мења план рада и своје захтеве. На стан је за нешто више од три године, колико радови трају, већ „сфућкао“ преко четири милиона долара, а посао једва да се одмакао од почетка: све је још у нареду, плафони су незавршени, из подова, зидова, са таваница на све стране висе и штрче свежњеве каблова, жице и цеви.

Не мешам се у њихов разговор и углавном стојим пред чеоним „зидом“ са којег пуца предиван поглед на град у правцу реке Москве и трговинско-пословног центра, званог „Москва-сити“, који одавде, оивичен другим, ближим небодерима, изгледа као урамљена слика. Те мегаломанске грдосије од стакла и челика, изграђене по америчком узору, „задужбину“ бившег свемоћног градоначелника Јурија Луж-

кова, многи у Русији називају „промашајем века“.

Марко ми у једном тренутку прилази и кришом, да не чују остали, пита:

– Јеси ли донео ракију?

Наравно да јесам – за то ме је он сам изричито замолио пре него што пођох на пут. Домаћу лозовачу у дволитарској, пластичној флаши. И боцу „Рубиновог“ вињака приде.

Марко задовољно трља руке:

– Одлично, одлично...

Затим упућује своје раднике шта ће даље радити, обећава им исплату за дан-два и са мном раније напушта градилиште, под изговором да треба да ме отпрати до стана, који се налази у јужном делу града, управо у предграђу, на око пола сата возње од „Прашке“ станице метроа.

Предграђе се и овде препознаје по томе што, тачно почев од табле са именом града, модерну, широку ауто-страду смењује уски, „грбави“ и искрпљени асфалтни пут.

Своје садашње жилиште – једноипособан стан на крајњем, четвртном спрату једне зграде у насељу Измајлово – Марко дели са Диним, пуначком, тридесетдвогодишњом Рускињом,

помало азијатских црта лица, економистом по струци, која ради као продавачица у једној лекарници с кавкаским травама и мелемима.

Упознавши ме са домаћинцом, он на сто поставља чашнице за ракију, које је, с осталим кућним потрепштинама и намирницама, купио испут:

– Вала, роде, скоро шест месеци нисам окусио ни капи алкохола, ал’ сад ћу баш попипити једну за добродошлицу!

„Нутка“ и Дину, али она очито не дели његово усхићење чувеним српским „брендом“.

– Ааа, добрааа! Не бих баш смео, ал’ мораћу још само једну! Чек да зовнем стрица, он ово није окусио три године! Ало! Миро! Где си? Ајде долази овамо, знаш како добру ракију имам! Ама, донео Драган, само што је дошао из Србије!

Онда, намрштивши се, доноси однекуд пластичну „покињу“ и у њу великодушно претаче део садржине веће флаше, коју затим негде односи:

– Онај смук се одавде неће маћи док све не попије! Боље да ово ја мало склоним! У пет ујутру морам да будем на ногама. Ти сутра одмарај, а од прекосутра починеш да радиш са мном на Шаболовки. Зезање је зезање, али са послом нема зезања!

Видим колико је сати, али повратка ми нема. Већ после четврте чашнице, Марко је био „трештен“ пијан. Док је Миро стигао, такође „здрово урнисан“ од алкохола, са флашом пива у џепу капута, он се једва држао на столици. Убрзо се, онако обучен, просуо по широком француском лежају.

Миро се није имао „рашта“ дуго задржавати. Испео је две три чашнице, за колико је преостало у флашици, а затим пожурио на последњи, поноћни аутобус. Отпратио сам га до оближњег стајалишта са Диним, која му је у џеп тутнула нешто новца за пут, а онда се, уморан, и сам сручио у кревет, док је домаћица свлачила и ушушквала, као бебу, свог обезнањеног драгана.

Драган Бунарић

Москва-сити

Образовање

ОШ "МИЛУН ИВАНОВИЋ" ИЗ УШЋА
МЕЂУ НАЈБОЉИМ У РЕПУБЛИЦИ

- Дobar рад промовише квалитет и праведност образовања

Одлуком Министарства просвете и науке и Завода за вредновање квалитета образовања и васпитања, Основна школа "Милун Ивановић" из Ушћа је почетком фебруара, у конкуренцији 2011., сврстана у групу од 61 школе које су се по

успеху својих ученика издвојиле као најбоље у Републици. У образложењу овакве одлуке, Министарство просвете и науке наводи да су анализом резултата на завршном испиту издвојене школе које су успеле да својим радом превазиђу пре-

преке које ученицима ствара лош социо-економски статус и услови у којима уче и наставници раде.

- Ово признање наша школа је заслужила пре свега напорима наставног особља и органа управљања у самој школи - каже директорка Ош "Милун Ивановић" Дана Ђоковић, истичући да ће Министарство просвете и науке у наредном периоду умети да цени досадашњи квалитет образовно-васпитног рада и да ће помоћи у даљем унапређивању образовно-васпитне праксе у самој школи, али и да ће Ош "Милун Ивановић" послужити и као добар пример који ће подстаћи остале школе да улажу више на унапређивању образовно-васпитног рада.

- Наша школа издвојила се у групу најбољих школа пре свега по успешном остваривању два најважнија циља образовне политике у Србији - објашњава директорка Ђоковић - а то је добар рад којим су промовисани квалитет и праведност образовања.

Захваљујући управо овом признању, ОШ "Милун Ивановић" стиче право и могућност да конкурише за доделу грантова за промовисање квалитета образовања у оквиру ДИЛС пројекта за унапређење услуга на локалном нивоу. Такође, овим грантовима моћи ће да приступе само школе које су у групи од 61 у Србији, међу којима је и Ош "Милун Ивановић".

Поводом овог признања, првих дана марта, у Центру Сава у Београду, одржана је дводневна конференција под називом "Добре праксе и партнерства - кључ ефикасног, праведног и квалитетног образовања" у организацији Министарства просвете и науке, на којој је директорима најбољих школа у Републици на одличном раду честитао министар просвете и науке др Жарко Обрадовић.

У оквиру конференције, директори најбољих школа имали су прилику да се упознају са нацртом нове Стратегије развоја образовања, као и са новим европским програмима у образовању. Била је то прилика и да се сумирају први резултати многих крупних реформских промена у стварању нове образовне политике, од које неке тек треба да постану свакодневни део образовне праксе, док су неке већ заживеле и спроводе се, како је

оцењено, врло успешно.

- Највећи изазов у развоју система образовања - преноси утиске директорка Дана Ђоковић - јесте како од добрих примера створити широко прихваћене добре праксе и осигурати одрживост. Зато је циљ ове конференције и био да се добре праксе представе и промовишу, да се учврсте постојећа партнерства и створе нова, како би сви учесници и корисници у образовном процесу учили једни од других и заједно прошли пут од примера до свакодневне праксе.

Иначе, у оквиру конференције, директорка Ош "Милун Ивановић" Дана Ђоковић активно је учествовала на неколико панел-дискусија, међу којима су "Оцењивање, завршни испит и матуре", "И родитељи се питају" и "Управљање школом и оснаживање директора".

Решавање проблема избеглица
и интерно расељених лицаКРАЉЕВАЧКИ
ДНЕВНИ ЦЕНТАРОтпочела реализација пројекта вредног
126 хиљада евра

У оквиру пројекта Унапређење животних услова, права и запошљавања избеглих и расељених лица у Србији 25 локалних самоуправа добило је бесповратну помоћ од 2,6 милиона евра за реализацију 28 пројеката.

Потписивањем уговора са Делгацијом Европске уније у Републици Србији у Краљеву је 6. фебруара отпочела имплементација пројекта Краљевачки дневни центар. Пројекат вредан око 126 хиљада евра реализоваће се у току наредних дванаест месеци, а допринеће решавању проблема избеглица и интерно расељених лица у складу са модерним принципима социјалног збрињавања старих лица и других угрожених група грађана.

У оквиру пројекта планирано је отварање ефикасног и функционалног центра за додатну негу старих лица и других угрожених категорија којима је потребна повремена нега, а посебан акценат биће стављен на избелице и интерно расељена лица која живе на територији града. Дневни центар ће се налазити у објекту бившег колективног центра на Берановцу, у такозваној Норвешкој кући, а очекује се да почне са радом почетком маја. Адаптацијом приземља зграде створиће се услови за одвијање програма у чијем финансирању локална самоуправа учествује са 14 хиљада евра.

Град Краљево реализује пројекат у сарадњи са Центром за социјални рад, Геронтолошким центром из Матарушке Бање и Удружењем грађана Продор. Од укупног броја свих ангажованих у пројекту најмање петину ће чинити интерно расељена лица која ће добити посао.

Пројекат представља основ за развој локалних услуга у надлежности локалне самоуправе које су дефинисане новим Законом о социјалној заштити. У Зависности од количине средстава развијаће се и друге услуге према посебно осетљивим циљним групама. У оквиру Краљевачког дневног центра корисницима ће на располагању бити услуге геронтодома- лица, геронтоамбуланте, клуба, дневног центра и другог.

Т. Радовановић

НОВИ БРОЈЕВИ ТЕЛЕФОНА

Од 21. маја у употреби ће бити само нови бројеви телефона за хитне случајеве. Испред постојећих бројева додат је 1.

МУП	192
Ватрогасци	193
Хитна помоћ	194

Сада су у употреби и стари и нови бројеви.

Да ли сте знали. . .

- Да се просечна особа смеје 15 пута дневно?
- Да риба која живи 800 метара испод површине мора нема очи?
- Да је отварач за конзерве пронађен 48 година након што су уведене конзерве?
- Да је код човека дужина од ручног зглоба до лакта једнака дужини стопала?
- Да за један килограм меда пчеле морају да посете 4 милиона цветова и пређу пут 4 пута дужи од Земљиного обима?
- Да бубашваба може живети до 9 дана без главе пре него што умре од глади?
- Да је Мадрид једини главни град у Европи који није стационаран на реци?
- Да се ајкуле никада не разбољевају, јер су имуне на све познате врсте болести?
- Да на Урану лето и зима трају по 21 годину?

J.J

У складу са Уредбом Владе Републике Србије о коришћењу подстицајних средстава за развој сточарства у сарадњи са јединицама локалне самоуправе у 2011. години („Сл. гласник РС“ број 56/11), Програмом набавке и поделе грла – квалитетних приплодних јуница за пољопривредне произвођаче са подручја града Краљева број 06-258/2011-II („Сл. лист града Краљева бр. 12/11) и Решењем Министарства пољопривреде, трговине, шумарства и водопривреде број 320-07-1479/7/2011-03 од 31.08.2011. године

КОМИСИЈА ЗА УТВРЂИВАЊЕ КРИТЕРИЈУМА И РАСПОДЕЛУ ВИСОКОКВАЛИТЕТНИХ ЈУНИЦА објављује

ЈАВНИ ПОЗИВ ЗА ПОДЕЛУ РАСНИХ СТЕОНИХ ЈУНИЦА СИМЕНТАЛСКЕ РАСЕ

1. Услови и критеријуми јавног позива

1.1. Јавни позив се расписује за подручје територије града Краљева.

1.2. Подносилац захтева за доделу квалитетних приплодних јуница мора испуњавати следеће услове:

- Да је физичко лице - носилац породичног пољопривредног газдинства које је уписано у Регистар пољопривредних газдинстава;
- Да има стално место боравка на територији града Краљева;
- Да поседује најмање једно уматичено грло са НВ бројем.

1.3.

КРИТЕРИЈУМИ ЗА ДОДЕЛУ ПРИПЛОДНИХ ЈУНИЦА		
критеријуми који се односе на подносиоце захтева		
КРИТЕРИЈУМ	НАЧИН БОДОВАЊА	БРОЈ БОДОВА
старост носиоца пољопривредног газдинства	до 30 година	12
	од 31 до 41 године	10
	од 41 до 50 година	6
	од 51 до 60 година	4
	од 61 до 70 година	2
носилац пољопривредног газдинства је у пољопривредном осигурању (ПИО и здравствено осигурање)	да	10
	не	5
образовање носиоца пољопривредног газдинства	висока или виша школа	5
	средња школа	3
	основна школа	1
број пунолетних чланова газдинства	преко 3	3
	од 1 до 3	1
МАКСИМАЛАН БРОЈ БОДОВА	УКУПНО	30
критеријуми који се односе на стање сточног фонда		
КРИТЕРИЈУМ	НАЧИН БОДОВАЊА	БРОЈ БОДОВА
број уматичених грла са ХБ бројем	преко 10 грла	8
	од 5-10 грла	5
	од 1-5 грла	3
кондиција и конституција постојећих грла	одлична	10
	задовољавајућа	5
	не задовољавајућа	1
МАКСИМАЛАН БРОЈ БОДОВА	УКУПНО	18

критеријуми који се односе на смештајне услове		
КРИТЕРИЈУМ	НАЧИН БОДОВАЊА	БРОЈ БОДОВА
осветљеност објекта	одлична	5
	задовољавајућа	3
	не задовољавајућа	1
проветреност објекта	одлична	5
	задовољавајућа	3
	не задовољавајућа	1
хигијена објекта - систем изјубравања	машинско изјубравање	5
	ручно изјубравање	3
број слободних лежишта за грло	преко 3	5
	од 1 до 3	2
постојање појилица	да	5
	не	2
машинска мужа	да	5
	не	2
поседовање лактофриза	да	5
	не	2
МАКСИМАЛАН БРОЈ БОДОВА	УКУПНО	35
критеријуми који се односе на расположиве површине за припрему хране		
КРИТЕРИЈУМ	НАЧИН БОДОВАЊА	БРОЈ БОДОВА
расположивост кабасте хране по грлу крупне стоке	1ha по грлу и више	10
	од 0,75 до 1ha по грлу	8
	од 0,50 до 0,74 ha по грлу	6
	од 0,30 до 0,49 ha по грлу	4
спремате силажу (ливадску, кукурузну)	да	7
	не	2
МАКСИМАЛАН БРОЈ БОДОВА	УКУПНО	17
МАКСИМАЛАН БРОЈ БОДОВА ПО ЗАХТЕВУ	УКУПНО	100

1. Обавезе примаоца након добијања грла су:

- да добијено грло не може отуђити у наредних 5 година;
- да у наредних четири године, сваке године, у своје име и за рачун града Краљева уговори осигурање добијене приплодне јунице на начин и под условима под којим је то град Краљево то учинио у првој години осигурања;
- да у своје име и за рачун града Краљева уговори осигурање са винкулацијом на град Краљево добијеног првог женског телета у року од 24 часа од телења на период од два месеца;
- прво женско теле од добијеног грла преда граду Краљеву, са навршена два месеца старости, ради поделе газдинствима по

утврђеној ранг листи;

- да свако наредно женско теле које жели да прода прво понуди граду Краљеву ради очувања генетског потенцијала;

- да осемењавање грла врши према програму одгајивачке организације у циљу унапређења генетског потенцијала.

- да добијено грло гаји у свему према препорукама основне одгајивачке организације и надлежних ветеринарских служби;

- да прати стручна предавања и савете и узме учешће у случајевима када надлежне службе организују едукативне скупове, стручне екскурзије и сл;

- да пратећу документацију

(педигре и пасош), преда својој Основној одгајивачкој организацији ради увођења у матичну евиденцију добијеног грла;

- да свако осемењавање и телење пријави својој Основној одгајивачкој организацији ради увођења у матичну евиденцију.

Међусобна права и обавезе биће ближе регулисане посебним Уговором о додели расних стеоних јуница сименталске расе, закљученим између града Краљева и примаоца.

3. Начин подношења захтева

Захтев за расподелу расних стеоних јуница сименталске расе са пратећом документацијом подноси се искључиво предајом

у сали Клуба одборника града Краљева од 8-12 часова и суботом и недељом. Конкурс је отворен од 09.03.2012. године и траје 8 дана од дана објављивања.

4. Потребна документација при подношењу захтева

- Копије личних карата носиоца и чланова домаћинства;
- Копија потврде о активном статусу пољопривредног газдинства за 2011. или 2012. годину (издаје Управа за трезор);
- Извод из Регистра – структура биљне производње за 2011. или 2012. годину (издаје Управа за трезор);
- Потврда о броју грла са НВ бројем (издаје Основне одгајивачка организација у којој су грла уматичена).

Захтев за расподелу расних стеоних јуница сименталске расе може се преузети у сали Клуба одборника града Краљева.

4. Одлука о расподели расних стеоних јуница сименталске расе Након бодовања и рангирања захтева, Комисија ће извршити проверу испуњености критеријума наведених у јавном позиву, обиласком носиоца пољопривредних газдинстава рангираних до 250-тог места. На основу оцене комисије Градско веће града Краљева донеће Одлуку о о расподели расних стеоних јуница сименталске расе.

КОМИСИЈА ЗА УТВРЂИВАЊЕ КРИТЕРИЈУМА И РАСПОДЕЛУ ВИСОКОКВАЛИТЕТНИХ ЈУНИЦА

Број 06-39/2012 од 07.03.2012.

Културни центар „Рибница“

ПРВИ КОНЦЕРТ ХОРА И ОРКЕСТРА „ЦРВЧАНИН“

У суботу, 10. марта у 20 сати, у Свечаној сали Скупштине града Краљево одржаће се први концерт хора и оркестра „Црвчанин“ који делује у оквиру Културног центра „Рибница“. Хор и оркестар „Црвчанин“ основани су крајем 2011. године на иницијативу Александре Кљајевић, директорке Културног центра „Рибница“ Краљево. Заједно са својим пријатељима и колегама, дипломираним музичким педагогом Радошем Гвозденовићем и магистром камерне музике Александром Јаковљевићем - Дебом, неколико година уназад, кроз разговоре наметала се идеја о оснивању градског хора и оркестра као реална потреба града. За непуних месец дана, хор је окупио преко педесет чланова најразличитијих старосних доба, од средњошколаца до пензионера, аматера и школованих музичара. Са друге стране, за само неколико дана формиран је и оркестар „Црвчанин“ који чине школовани и професионални музичари. Репертоар хора и оркестра „Црвчанин“ ће пре свега бити заснован на делима српских композитора која се иначе ретко изводе, међу којима су и дела нашег суграђанина, композитора Миливоја Црвчанина по коме хор и оркестар носе име. Такође, изводиће се дела страних аутора уметничке и популарне музике, како би репертоар био што разноврснији. Ове године навршава се 120 година од рођења Краљевчанина свештеника, композитора и дипломате, па ће овај јубилеј бити обележен у оквиру манифестације „Дани уметничке музике“ која ће бити одржана у јуну.

Миливоје Црвчанин рођен је 7. фебруара 1892. године у Краљево, а музику је учио у београдској Богословији, код Стевана Мокрањаца и Стевана Христића. Крај Првог светског рата дочекао је као диригент хора српских избеглица у Француској, а потом одлази у Праг где је 1922. године дипломирао на Државном конзерваторијуму код Ферстера. На Филозофском факултету у Прагу докторирао је естетику 1929. године. Све до избијања Другог светског рата радио је у Југословенском дипломатском представништву у Прагу, где је иначе још од 1932.

на Државном конзерваторијуму предавао православну музику. Миливоје Црвчанин био је значајан композитор хорске и оркестарске музике 20. века. Његов опус чине дела духовне и световне музике: Литургија, Опело, Отче наш, Три духовне песме, Благодарене, Духовна музика о Светом Сави, Симфонија у а-толу и Варијације и fuga на тему са Косова, као и симфонијска поема Мајчине сузе и друго.

Мр Александар Јаковљевић - уметнички руководилац и диригент оркестра „Црвчанин“, као и Радош Гвозденовић - уметнички руководилац и диригент градског хора „Црвчанин“, своје основно музичко образовање започели су у Музичкој школи „Стеван Мокрањац“ у Краљево. Јаковљевић је средње музичко образовање завршио у „Школи за музичке таленте“ у Њуприји, дипломирао на Факултету музичке уметности у Београду, у класи проф. Виктора Јаковчића, а на истом факултету магистрирао камерну музику у класи проф. Уроша Пешића. Од 1989. год. делује као члан „Београдског гудачког квартета“ са којим се усавршавао на мајсторском курсу „Amadeus String Quartet“ у Лондону. Истовремено је био члан Београдске филхармоније. Александар Јаковљевић од 1993. године ради као професор виолончела у Музичкој школи „Стеван Мокрањац“ у Краљево. Од

Миливоје Црвчанин

1996. год. живи и ради у Доминиканској Републици као члан квартета „Belotti“ и „Del Orbe“, а узредно и Националног симфонијског оркестра у Санто Домингу. Од 2003. године Јаковљевић ради као професор камерне музике на Факултету уметности у Нишу, делује као члан клавирског трија „Constantinus“ и вођа чело секције у истоименом камерном оркестру, кларинет трија „Варахило“, гудачког трија „La CampaLamela“ и чело два „After Hours“.

Радош Гвозденовић завршио је средњу музичку школу „Стеван Мокрањац“ у Краљево, а дипломирао је 2004. године на Факултету музичке уметности у Београду, Наставно одељење у Крагујевцу. Од септембра 2004.

године запослен је у Гимназији Краљево. Гвозденовић је радио као диригент хора свештеника Епархије Жичке, мешовитог и дечијег хора музичке школе у Краљево. Оснивач је и диригент хора при храму Светог Саве у Краљево, хора Гимназије Краљево, дечијег хора при храму свете великимученице Марине у Атеници. Оснивач је фестивала хорова Жичке Епархије, а са хором гимназије учествовао на републичком такмичењу хорова у Новом Саду.

ПРВА ПОСТАВА ЧЛАНОВА ХОРА „ЦРВЧАНИН“

СОПРАН: Ања Зечевић, Бранкица Филиповић, Драгана Гвозденовић, Драгана Кујунџић, Дуња Церовина, Зорица Пршић, Ивана Атанасковић, Илијана Зиндовић, Јана Миленић, Јелена Ћирковић, Јелена Фулић, Марија Лекић, Милица Јовановић, Милица Милорадовић, Рајна Гроздановић Бузуровић. АЛТ: Ана Петковић, Андријана Драгићевић, Бојана Срећковић, Вјера Стојановић, Драгица Богојевић, Драгица Станковић, Катарина Коматовић, Кристина Пантовић, Марина Дабетић, Миња Перуничкић, Сања Пантовић. ТЕНОР: Антоније Тот, Ирена Савић, Јасенка Стрижар, Марина Панић, Марко Андрић, Немања Павловић. БАС: Александар Петровић, Владимир

Цатић, Миленко Симоновић, Милош Ђериман, Мирослав Почуча и Никола Миросавић.

ПРВА ПОСТАВА ЧЛАНОВА ОРКЕСТРА „ЦРВЧАНИН“

СОЛИСТИ: Никола Пековић – хармоника и Никола Миросавић – труба. ВИОЛИНЕ: Анушка Мареновић, Дуња Маринковић, Јелена Ћурчић, Марија Исаиловић, Марта Петровић, Милена Бошковић, Сенка Мијаиловић, Славица Лазић Пандрц, Роксанда Вујанац. ВИОЛА: Јелена Пантелић. ВИОЛОНЧЕЛО: Бојана Николов. ФЛАУТА: Ана Илић. ГОСТИ: Јелена Рубаковић – виолина, Невена Аксентијевић – виолина, Весна Савић – виола, Наташа Петровић – виола, Андрија Петровић – виолончело.

ПРОГРАМ КОНЦЕРТА

Х. Персл: Арија за трубу и гудачки оркестар

Милоје Милојевић, „Ноћ“ Руска народна песма, „Рјабинушка“

Eduardo di Capua, „O sole mio“

А. Пјацола - Пет танго осећања: У сну, Нежност, Стрепња, Буђење, Страх

Ј. Штраус: Пицикато полка Градска песма, „Кад чујем тамбуре“

Омладински кутак

МЛАДА ПОЗОРИШНА ПУБЛИКА

Према истраживању рађеном пре три године, 87% средњошколаца Краљево не сматра довољно културном средином. Нажалост, данас је ситуација иста. Чак је и проценат готово исти. У овом граду се за три године очигледно десило премало промена на боље.

Водећи разговор са једним гимназијским одељењем, открила сам да оно што њима у овом граду највише недостаје јесте позориште. Кажу, културних манифестација никад доста, а срећом, све културне институције Краљево максимално се труде. Међутим, исто тако тврде да им недостају позоришне представе у нашем граду. Прошло је толико времена,

а све изгледа као да ништа није учињено да се та дивна институција обнови. Медијске пажње је било сасвим довољно, питања постављених надлежнима на свим нивоима такође, али одговора нигде, решења још мање. Петиције за промену локације потписао је немали број грађана, а тек о томе се не говори. Неминован је утицај позоришта на развој личности код деце и младих, а у не тако малом Краљево, младима је то ускраћено. Млада публика је била бројна и раније, не сумњам да ће бити још бројнија кад нам се позориште врати.

Није у питању само публика. Ту су сви они млади глумци који

су тек отпочели своје каријере, који све своје слободно време посвећују глуми, али су малобројне прилике да пред својом публиком наступају. Тешко је поднети то, тешко је радити, а да се сав труд чини одвише невидљивим. Ипак, похвално је то што се сви млади глумци труде, што и даље улажу у свој таленат, што и даље раде. Надам се да ће неко размислити о њима, посебно неко ко може да им помогне.

У позоришту се смејемо и плачемо. Ту уживамо и потпуно се опустимо. Ту су даске којима корачају великани. Позориште је стецште најдивнијих осећања. Оно не може бити ни велико, ни

мало, ни лепо, а тек не може да буде ружно, оно може да буде само савршено. Заиста има душу, јер су многи своје душе управо тамо оставили. Заслужујемо бар делић те душе.

Готово да нема шансе да овај текст било шта промени. Много битнији од мене не успевају да направе промену. Али са друге стране, барем ће неко видети да је омладини, били они глумци или публика, стварно стало. Можда они који имају моћ не желе или стварно не могу да помогну, али имају прилику да сазнају шта младима треба. И само остаје нада да ће се решење напокон појавити.

Тијана Хегић

Изузетне локације у граду пропадају неупотребљене

ХАЛЕ ПРАЗНЕ ЉУДИ БЕЗ ПОСЛА

- Скоро 50.000 квадратних метара пословног и производног простора пропада, док посао чека 15.000 људи. - Од лијана до шопинг мола? - Окупити потенцијал града и тако изаћи на тржиште може бити решење

Само на пет изузетних локација у граду, у овом тренутку, је празно и неупотребљено скоро 50.000 квадрата пословног и производног простора, који је у приватном или државном власништву. Истовремено на евиденцији Националне службе за запошљавање било какав посао чека скоро 15.000 људи од којих би, уколико би било разумевања и жеље да ови објекти оживе, поприличан број, у фирмама које би ту радиле, нашао посао.

Центру града је најближа уништена штампарија „Слово“. Пре четири године ову фирму је купила „Народна књига“, најавила процват, али се све завршило тако што је милион књига, које су биле на лагеру овог предузећа, рециклирано.

- Ништа ме не питајте, нити ко долази нити кога има, све што је ваљало од машина је продато, остало отишло у старо гвожђе. Хале пропадају, страшно - рекао нам је на улазу у некада најугледнију штампарију јужно од Београда чувар, молећи да га не именујемо.

На овом плацу након колапса прве приватизације, а ради се о погону од око 1000 квадрата и троструко пространијим магацини-ма на око два хектара земљишта, једна словеначка компанија хтела је да гради шопинг мол, али од тога ништа.

У „Старом јасену“, у Карађорђевој улици, на десетак минута хода до центра града, већ четири године труле три производне хале у којима је после 5. октобра реновиран намештај оштећен у Савезној скупштини, јер је ова фирма између осталог била за то специјализована. Једну од хала је сада претворена у место за скејтере.

- Дође понекада неки чикица, не дира нас и тако боље овде него на улици, причају деца.

„Стари јасен“ је иначе купио својевремено локални бизнисмен. Фирма је потом препродавана, а ко је сада власник није доступно јавности.

„Хладњачом“, коју једна улица дели од центра града, газдује држава после раскида уговора. Предузеће је требало је да

буде претворено у хотел са коцкарницом! Али се од тога одустало. Онда су магацини са расхладним уређајима сређени. Како је било пре три године, тако је и сада. Празно, док се радници споре око заосталих плата.

- „Магнохром“ јесте заиста атрактивна локација, али је проблем што је овај комплекс који се

протеже на неколико десетина хектара тако конципиран да све има своје место у процесу производње и тешко је отуђити неки део - каже Ђорђе Косановић, заступник капитала у овом предузећу, у коме сем Фабрике електро-термичких производа и једне ротационе пећи ништа више не ради, а погони полако пропадају.

„Медијапан“ је посебна прича. Зарастао је у лијане и коров. Фирма која се дословце налази на прузи, на сто метара од магистралног пута, ни после десет покушаја није добила власника. Било је приче пре три го-

дине да се ту отвори фабрика за рециклажу гума, али је политичка свађа око тога ради ли се о прљавој технологији или не све зауставила. По оцени привредника сравнити га са земљом и дати неком простор за гринфилд инвестицију било би најбоље, јер се ради о простору од око четири хектара у иделаној зони за пословање „Медијапаном“ иначе газдује град.

- Мало слуха има овде за људе који хоће да уложе. Ја сам доводио привреднике из Италије који су били вољни да купе конфекцију „Рудник“ и да почну да је опорављају. Не знам колико смо врата „обили“ и на крају ништа - каже Милорад Магић власник предузећа „Аероист“ које

у Краљеви производи ултралаке авионе.

По његовим речима, да би за програм, који је потпуно извозно оријентисан, добио халу, требало му је две године.

- Оно што има у свом власништву, град нуди потенцијалним инвеститорима, али је мука што велики број приватника, чији погони пропадају, а могу да буду искоришћени, па чак и држава, нису спремни да нас искористе као свој сервис - каже Мира Продановић шефица градског Пројектног центра.

По њеним речима кључ је у томе да се на једном месту окупе сви потенцијали града и да се са таквом понудом изађе на тржиште. J.J.

Уз нафту Краљево лежи и на богатим налазиштима угља

МИЛИОНИ ТОНА УГЉА

- Поред потенцијалних налазишта нафте, око 100 милиона тона мрколигнитног угља између Краљева и Чачка. - Угаљ ће у наредних 50 година бити главни енергент

На неколико локација између Краљева и Чачка, где се обављају интензивна истраживања потенцијалних налазишта нафте, лежи и око 100 милиона тона мрколигнитног угља који нико не експлоатише. Чудо је да је тако, јер угаљ на овом подручју може, у појединим регијама, пре свега у усецима које су направили потоци, да се скупља и рукама.

- Ово подручје је на карти налазишта угља у Србији обележено као веома значајно. Ради се о наслагама које су лоциране на неколико места и на којима се налази угаљ који није квалитета оног који се копа у долини Ибра, али је изузетно добар за кућну и употребу у индустрији - каже др Драгана Животић са Рударско-геолошког факултета у Београду, иначе један од водећих стручњака у овој области.

По речима докторке Животић, истраживања, после којих је делимично кренула и експлоатација, започета су осамдесетих година, али је и оно мало копова брзо угашено.

- Основни проблем је што је

ово подручје карактеристично по томе да се наслаге не налазе у истој равни, једноставно речено. Не може се отворити јама и копати равно у земљу, јер су наслаге због тектонских поремећаја на различитим дубинама, што поскупљује експлоатацију - објашњава докторка Животић.

Угља, међутим има и на површини.

- Овде људи дословце зају и скупе угаљ из реке или из оваких усека, осуше га током лета и греју се. Има места где га стварно

има много. Рудници су некада добро радили, али се онда ко зна због чега стало - каже Радован Јефтовић, пензионисани рудар.

- И данас ми није јасно како држава није имала интерес да настави експлоатацију у ових неколико окна и да отвори нова окна. Угља има, има купаца, има толико младих који би овде могли „да зараде хлеб“. Срамота - каже Спасојевић, пензионисани рудар и последњи председник синдиката рудника у Бајовцу.

Зашто је можда тако објашњава Милинко Кошанин помоћник директора за подземну експлоатацију рудника „Ресавица“, донедавно директор „Ибарских рудника“, који су газдовали и овим налазиштима.

- Ми смо се много ослањали на косметска налазишта, а ту се ради о милијардама тона, наслагама од по неколико десетина метара, а онда је други фактор и радна снага. Дошли смо до тога да сада годишње увозимо три милиона тона угља, а лежимо на њему. Угаљ ће у наредних 50 година, упркос свим причама о за-

гађењу атмосфере итд., бити главни енергент и ми морамо да смислимо како да то што нам је земља дала искористимо на најбољи начин. Мука је што угља нема ко да копа - каже Кошанин. J.J.

План о енергани

Са 200.000 тона ископаног угља годишње, ова налазишта била би довољна да снабдевају мини енергану за коју је постојао план, а која је требало да буде изграђена на размеђи Краљева, Чачка и Крагујевца у наредних педесет година.

- Идеју су поново недавно освежили привредници из Чачка којима треба и јефтина струја, али пре свега топлотна енергија. Та енергија би била на сервису и грађанима, јер ми у овом тренутку плаћамо најскупљи гас у Европи, а милиони тона наших енергената нам труну - каже Кошанин.

Потврђена налазишта

Од процењених 100 милиона тона на подручју Бресница, Гавник, Лађевци је 27,7 милиона тона. Од Мрчајевца до Бечња је 25,3 милиона тона, а 22,5 од Вапе до Слатине, од Бечња до Бреснице је 11,5 милиона и све тако до Чачка.

Зима оштетила четрдесет станова у најужем центру града

ПРЕВАРЕНИ ПА ОСТАВЉЕНИ

Са стреха надзиданих станова у центру града, за време снежних падавина, отпала велика количина грађевинског материјала

Док је највећи број станова за колективно становање био у друштвеној својини за њихово одржавање бринуле су се посебне службе. Почетак транзиције у Србији обележио је јефтин откуп и преношење власничких права на дотадашње станаре. Зуб времена неминовно је утицао на стање зграда, а нови власници најчешће нису могли да постигну потребан ниво сагласности око њиховог одржавања. Међу многима који су се нашли у оваквој ситуацији било је и око 140 власника станова у блоку зграда између улица Милоша Великог, Хајдук Велкове и Цара Лазара.

Још 2000. године појавили су се проблеми са кровом, зграда је почела да прокишњава, није било хидраната, врата нису функционисала. Зато су покренули акцију да се распише јавни позив за надоградњу са обавезом инвеститора да отклони постојеће недостатке на згради. Председници кућних савета и представници свих улаза стамбеног комплекса дефинисали су захтеве које је било потребно ставити пред потенцијалног инвеститора. Најозбиљнију понуду, по мишљењу станара који су били спремни да разговарају о овом проблему, доставило је Јавно стамбено предузеће обавезујући се да испуни све постављене захтеве. У исто време појавила се менаџерски добро обрађена понуда предузећа Планум која је већини станара изгледала изузетно примамљиво.

Инвеститор је пристао да између 42 захтева, у исто толико ставки дефинисаних уговором, тамо где је могуће постави лифтове, направи кров, кишну канализацију одведе у атмосферску, среди врата на електричним бројилима, направи врата на свим улазима. У то време био је то највећи инвестициони подухват надградње у Краљеву који је обухватао изградњу четрдесет станова укупне површине 2400 квадрата. На основу анализе свих валидних субјеката у граду добијена је дозвола за градњу након чега су отпочели радови.

Са почетком радова почињу и проблеми станара који ће кулминацију доживети са великим снежним падавинама ове зиме. Инвеститор изводи радове мимо

одоброг пројекта и врло брзо мења два надзорна органа који због таквог понашања нису били спремни да потпишу грађевински дневник. Градња је трајала три године, у уговору прецизирана свака ставка и плаћање пенала сваких 60 дана уколико у року не испуни обавезе према станарима.

Станарима ових зграда није познато која је фирма ангажована за извођење радова. Знају да је урађено много тога мимо пројекта, између осталог и уградња гипсаних плоча на спољашњој страни стамбеног комплекса са уличне и дворишне стране. Кажу да су поједини станари тужили инвеститора због неиспуњених обавеза, а реаговала је и грађевинска инспекција захтевајући да обезбеди упо-

требну дозволу. И поред тога што дозвола није добијена сви станови су продати и уселени.

Последица оваквог понашања, због претње покретањем кривичног поступка, могло би да буде исељавање свих који су купили станове, а власници не могу да постану до добијања употребне дозволе. На основу пројекта, који није био споран, инвеститор је ослобођен изградње нових паркинг места. За узврат требало је да у потпуности реконструише двориште. Према пројекту једна половина дворишта предвиђена је за игру деце, а друга за организовано паркирање. Ни од тога није било ништа.

После свега што су доживели становници ових зграда нису

спремни да много причају. Оптерећени личним проблемима изгубили су потребу за друштвеном одговорношћу, па можда и због тога свих ових година нису своја права тражили на суду. Да су радови изведени према пројекту, који је предвиђао и уградњу електричних грејача у олуке, један део проблема створених ове зиме био би избегнут.

Услед велике количине снега и леда пропустила је опшивка од леда и изнад гипсаних плоча дошло до стварања нове количине леда који их је додатно оптеретила. Када се има у виду да нису предвиђене за спољашњу уградњу, не треба да чуди да су почеле да падају са велике висине и угрожавају безбедност пролазника, а страдале

су и надстрешнице на појединим терасама. Током ледених дана алармиран је Штаб за ванредне ситуације који је упутио налог инвеститору да уклони преостале гипсане плоче како би се отклонила опасност од повређивања.

- Реаговали смо са инспекцијом и наложили инвеститору да уклони гипсане плоче. С обзиром да има блокиран рачун и нарушено здравље морали смо да ангажујемо другу фирму, а да се код надлежне службе покрене поступак за надокнаду штете, а и кривична пријава против несавесног инвеститора – каже Радоица Кочовић, начелник Штаба за ванредне ситуације.

Т. Радовановић

При крају радови на санацији зграде Градске управе

ПОТПУНО ОБНОВЉЕНА ДО ПОЧЕТКА ЛЕТА

- Од приближно седам хиљада квадрата зграде Градска управа користи мање од четири хиљаде.
- Планирана реконструкција сале за заседања скупштине одложена за боља времена

Све последице катастрофалног земљотреса из новембра 2010. године још нису у потпуности саниране, а на многим објектима у граду причињена је нова штета, овога пута од отапања снега првенствено на зградама са равним крововима.

Велика сала у згради Градске управе највећем броју Краљевачана препознатљива по телевизијским преносима седница Скупштине града била је током најновије ванредне ситуације препуна пластичних судова који су сакупљали воду која се сливала са плафона.

После земљотреса извршена је конструктивна санација зграде. На свим угловима порушени су зидови до темеља, постављен и забетониран метални роштиљ. Неки стаклени делови су затворени, а читава зграда конструкцијски ојачана. У завршној фази је поступак јавне набавке за избор извођача радова на унутрашњем сређивању зграде од последица земљотреса и пожара.

Конструктивна санација извршена је средствима донатора, а за унутрашње сређивање биће издвојено шест милиона динара из средства града. Зграда је енергетски неефикасна, а замана столарије и сређивање фасаде биће обављено

када се за то створе потребни финансијски услови. Иако је поодавно направљен пројекат реконструкције сале у којој се одржавају седнице Скупштине града, после земљотреса средства су усмерена на другу страну, па ће и ови радови морати да сачекају нека боља времена.

Приликом последњих снежних падавина још једном су се показали сви недостаци зграда са равним крововима. Како две велике скупштинске сале имају равне кровове покривене лимом, услед отапања снега и леденица које су створене, дошло је до прокишњавања.

- Сами олуци иду мало изван профила крова. После отапања снега и леда током дана, та вода се леди ноћу. Тако се ствара чеп који задржава сву воду која се слива са крова. Пошто не може да прође преко те баријере враћа се унутра испод тог покривача, натала полако циглу и вода улази у унутрашњост зграде – каже домар Хаџи Момир Баκραчевић.

Када је пре двадесетак година надзидан четврти спрат урађен је и нови кров на две воде. Елементи кровног покривача причвршћивани су специјалним салонит шрафовима дугим петнаестак центиметара који

на себи имају посебне гумене подметаче.

- Време је урадило своје, гуме су испрскале и поред њих полако пролази вода. Мислим да смо прошли одлично, а то што је исцурело није направило неку посебну хаварију – каже Бакрачевић.

Начелник Одељења за заједничке послове Зоран Станишић каже да је захваљујући агилности градоначелника и начелника Штаба за ванредне ситуације ангажована механизација предузећа Амига за уклањање леденица како би се олакшала

кровна конструкција и отклонила опасност по безбедност пролазника. Истовремено су и радници Градске управе били ангажовани за чишћење снега испред зграде.

И поред свега велика сала је доста накована, а прокишњавања је било и на четвртном спрату. Вода је низ цеви од грејања стигла и до нижих делова зграде, али је и поред велике количине снега стање задовољавајуће захваљујући правовременој реакцији задужених за одржавање.

Очекује се да ће до почетка лета бити завршени сви планирани радови на сређивању унутрашњости зграде, а службе које су током конструктивне санације биле дислоциране поново се враћају у матичне просторије.

Простори за рад појединих служби су знатно проширени, а иако је Пореска управа, као државни орган, пресељена у нову зграду задржала је одређен број просторија у згради Градске управе које су углавном празне или са малим бројем радника. Са друге стране локална самоуправа „кубури“ са простором за рад, па се одређене службе налазе у другим деловима града.

Т. Радовановић
Фото: М. Радовановић

ПРОГРАМ ТЕЛЕВИЗИЈЕ КРАЉЕВО

Петак	Субота	Недеља	Понедељак	Уторак	Среда	Четвртак
 <p>07:00 – Путопис: Приче са острва 07:30 – Цртани филм: Гарфилд и пријатељи 08:40 – Сремски Карловци 1. део 09:10 – Серија: Кармелита (р) 10:15 – Документарни програм: Хлеба и игара 10:40 – Музички програм за децу 12:10 – КОНТРАСТ (р) 13:15 – Филм: Типично енглески брак 16:05 – Сећања: Добривоје Радовановић 3. део 17:00 – Дневник ДАНАС 1 17:20 – Серија: Кармелита 18. епизода 19:00 – Дневник ДАНАС 2 20:00 – ИСТОК, уживо 22:00 – Дневник ДАНАС 3 22:30 – Филм: Поп (циклус руског филма)</p> 	<p>07:00 – Серија: Кармелита (р) (последње 4 епизоде) 11:30 – Радозналци (р) 12:05 – Филм: Поп (р) (циклус руског филма) 14:35 – МУЗИЧКА АПОТЕКА (р) 17:00 – Дневник ДАНАС 1</p> <p>17:20 – Филм: Кампионице поново возе 19:00 – Дневник ДАНАС 2 21:00 – У ПОХОДЕ СЕЛИМА 22:00 – Дневник ДАНАС 3</p> <p>22:30 – Филм: Пеј и Тихи Боб узвраћају ударац</p> 	<p>07:00 – Цртани филм: Гарфилд и пријатељи (р) (последње 3 епизоде) 08:25 – ИСТОК (р) 10:05 – ПОЉОПРИВРЕДНА ЕМИСИЈА РТКВ, уживо 12:05 – ПЕВАМО ЗА ВАС (р) 14:00 – УЗ ШАНК, уживо</p> <p>17:00 – Дневник ДАНАС 1 17:20 – СНИМАК КОШАРКАШКЕ УТАКМИЦЕ: СЛОГА (Краљево) – ЖЕЛЕЗНИЧАР (Ипђија)</p> <p>19:00 – Дневник ДАНАС 2 20:00 – МУЗИЧКА АПОТЕКА, уживо 22:00 – Дневник ДАНАС 3 22:40 – Филм: Типично енглески брак (р)</p> 	<p>07:00 – Путопис: Приче са острва 07:30 – Цртани филм: Гарфилд и пријатељи 08:40 – Сремски Карловци 2. део 09:10 – Серија: Кармелита р 10:15 – Документарни програм: Поздрав са Пацифика 10:40 – Музички програм за децу 12:10 – ПОЉОПРИВРЕДНА ЕМИСИЈА РТКВ (р) 14:10 – Путопис: Златно руно 7. емисија 15:10 – У ПОХОДЕ СЕЛИМА (р) 16:00 – Образовни програм: Амфитеатар 17:00 – Дневник ДАНАС 1 17:20 – Серија: Кармелита 19. епизода 19:00 – Дневник ДАНАС 2 20:00 – РЕЧ ПО РЕЧ, уживо 22:00 – Дневник ДАНАС 3 22:30 – УЗ ШАНК (р)</p>	<p>07:00 – Путопис: Приче са острва 07:30 – Цртани филм: Гарфилд и пријатељи 08:40 – Сремски Карловци 3. део 09:10 – Серија: Кармелита р 10:10 – Дневник великих мачака 1. део 10:40 – Музички програм за децу 11:30 – Сећања (р) 12:10 – РЕЧ ПО РЕЧ (р) 13:15 – Позориштаце Пуж: Лептирићу шаренићу 14:30 – Сећања: Светозар Радишић 1. део 15:10 – ИСТОК (р) 17:00 – Дневник ДАНАС 1 17:20 – Серија: Кармелита 20. епизода 19:00 – Дневник ДАНАС 2 20:00 – Духовна лира 1. део 21:00 – МУЗИЧКА АПОТЕКА (р) 23:40 – Филм: Отмица</p>	<p>07:00 – Путопис: Приче са острва 07:30 – Цртани филм: Гарфилд и пријатељи 08:05 – У ПОХОДЕ СЕЛИМА (р) 09:10 – Серија: Кармелита (р) 10:00 – Огласи (12:00, 15:00, 16:45(50), 19:30, 00:15) 10:10 – Дневник великих мачака 2. део 10:40 – Музички програм за децу 11:30 – Сећања (р) 13:10 – Филм: Врхунски поклон 16:05 – Сећања: Светозар Радишић 2. део 17:00 – Дневник ДАНАС 1 17:20 – Серија: Кармелита 21. епизода 19:00 – Дневник ДАНАС 2 20:00 – ПЕВАМО ЗА ВАС, уживо 22:00 – Дневник ДАНАС 3 22:30 – Филм: Кампионице поново возе (р)</p> <p>22. епизода 19:00 – Дневник ДАНАС 2 20:00 – КОНТРАСТ, уживо 22:30 – Филм: Врхунски поклон (р)</p> 	<p>07:00 – Путопис: Приче са острва 07:30 – Цртани филм: Гарфилд и пријатељи 08:05 – Образовни програм: Амфитеатар (р) 09:10 – Серија: Кармелита (р) 10:10 – Дневник великих мачака 3. део 10:40 – Музички програм за децу 11:30 – Сећања (р) 13:10 – Филм: Изневјерена 14:40 – ПОЉОПРИВРЕДНА ЕМИСИЈА РТКВ (р) 17:00 – Дневник ДАНАС 1 17:20 – Серија: Кармелита</p>

ИБАРСКЕ НОВОСТИ
МАРКЕТИНГ
036/312-505

Руски филм сваког петка у 22:30

ФИЛМ О СТРАДАЊУ И ВАСКРСЕЊУ

Двадесети век је био столеће највећих страдања Руске Православне Цркве: по подацима званичне државне комисије, објављеним 1995. године, у овом периоду страдало је око 200 хиљада САМО ЕПИСКОПА, СВЕШТЕНИКА И МОНАХА (о верницима да и не говоримо). Овај покољ је ипак завршен тријумфом цркве. На Светом Архијерејском Сабору у обновљеном храму Христа спаситеља у Москви, августа 2000. године, извршена је највећа канонизација у историји православног хришћанства: преко хиљаду руских новомученика, на челу с царском породицом, унето је у календар. Филм „Поп“ Владимира Хотиненка рађен је са благословом блаженопочившег патријарха московског и све Русије Алексеја Другог. Појавио се у биоскопима 2010. године. Бави се једним тешким периодом: добом када је нацистичка Немачка окупирала Совјетски Савез. Тема је окупација Псковске области. Где год су долазили, углавном из пропагандних разлога, нацисти су отварали православне храмове и доводили свештенство да у њима служи. Заиста, храмови су, од стране комуниста, углавном били затворени, претворени у фабричке радионице, кино-клубове, па и ђубришта, доказујући тиме да је религија побеђена. Стаљин је 1937. године, у доба најжешћег антицрквеног терора, прогласио „безбожну петолетку“: име Божје је требало да буде заборављено до 1942. у целом СССР-у. Наравно, Стаљин није рекао „Ако Бог да“, па је Хитлер напао Совјетски Савез, и Бог је опет ушао у историју – да спасава, макар и страдањем, људе своје од мрака безбожја.

У филму „Поп“, један пуковник Вермахта родом из Русије, Немац православне вере, својевремено војник „белих“ у борби против болшевика, до-

бија задатак да оживи храмове на територији Пскова. Епископ Сергеје, који није напустио своју паству, на терен шаље свештеника Александра (изврсна улога Сергеја Маковецког) који долази са својом супругом (такође сјајна Нина Ушагова) и поћерком, јеврејском девојком Хавом, која се својом вољом крстила и постала Ева и чије су родитеље убили нацисти. Отац Александар усваја још десеторо ратне сирочади и негује их. Народ га прихвата, и за кратко време, духовни пулс псковског краја се нормализује. Успевајући да обнови храм и парохијски живот, свештеник Александар се нађе између две ватре: на једној страни су окупатори, који убијају невинне и злостављају заробљене руске војнике, а на другој совјетски герилци, који му прете смрћу зато што, самим служењем у храму, наводно сарађује с нацистима. Отац Александар, упркос породичној трагедији, остаје веран Христу и свом народу, плачући над судбином распете Русије. На крају, кад псковска област буде ослобођена, опет се затвара црква, а НКВД га хапси и одводи у логор, јер је, тобож, издао домовину... Ипак, он остаје веран Богу: после година логора, одлази у манастир и наставља да проповеда младима. Филм је био награђен, први од свих кинематографских остварења, наградом „Патријарх Алексеј Други“, установљеном (после смрти првојерарха РПЦ) за дела седме уметности која садрже моралну поуку и позив на духовно усавршавање (ми, у Србији, очито немамо и дуго још нећемо имати таква дела).

Уз „Острво“ Павела Лунгина, ово је свакако један од најбољих новијих руских филмова са хришћанском поруком. Вишеструко је вредан гледања.

ВЛАДИМИР ДИМИТРИЈЕВИЋ

Краљево ВРЕМЕНСКА ПРОГНОЗА

Датум	Температура	Прогноза	Изазак и залазак сунца
2. март-петак	2°C до 8°C	Кишовито.	6:12 – 5:28
3. март-субота	2°C до 5°C	Преко дана облачно и суво. У вечерњим часовима свежије.	6:10 – 5:29
4. март-недеља	-3°C до 7°C	Без падавина.	6:08 – 5:30
5. март-понедељак	-1°C до 5°C	Јутро хладно, преко дана облачно. Могуће падавине.	6:06 – 5:32
6. март-уторак	6°C до 10°C	Облачно.	6:05 – 5:33
7. март-среда	6°C до 14°C	Кишовито.	6:03 – 5:34
8. март-четвртак	6°C до 13°C	Могуће падавине.	6:01 – 5:36

РЕПУБЛИКА СРБИЈА ГРАД КРАЉЕВО – ГРАДСКА УПРАВА
ОДЕЉЕЊЕ ЗА ИНСПЕКЦИЈСКЕ ПОСЛОВЕ, ОДСЕК ЗА ЗАШТИТУ ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ
БРОЈ: VIII 501 – 42/12
ДАТУМ: 08.03.2012. ГОДИНЕ
КРАЉЕВО

На основу Закона о процени утицаја на животну средину, члана 10. став 1., а у вези члана 28. став 4. и члана 29. став 1. и 3. („Сл. гласник РС“ бр. 135/04 и 36/09)
Одељење за инспекцијске послове – Одсек за заштиту животне средине

ОБАВЕШТАВА

Јавност и заинтересоване органе и организације да је овом органу поднет захтев за ажурирање постојеће Студије о процени утицаја на животну средину, ПРОЈЕКТА – Изградња станице за снабдевање моторних возила течним гасом, на кат. парцели број 1408 КО Конарево, обзиром да је у току извођења пројекта дошло до одступања од документације на основу које је изграђена Студија о процени утицаја на животну средину на коју је дата сагласност надлежног органа по бројем VII 501-86/07, и изграђена и бензинска пумпа, носиоца пројекта Бажалац Миљојка, Конарево бб, Краљево.
Увид у податке, обавештења, документацију и захтев носиоца пројекта, може се извршити у просторијама надлежног органа – Одсека за заштиту животне средине у Краљеву, Трг Јована Сарића 1, канцеларија бр.416, почев од 09.03. 2012. год. у времену од 11.00 до 15.00 сати.
Молимо вас да у року од 10 дана од дана оглашавања, доставите мишљење о захтеву за одлучивање о потреби ажурирања предметне студије на животну средину овом надлежном органу.

МАЛИ ОГЛАСИ

Продајем сеоско домаћинство са 2 хектара земље, недовршеном кућом са помоћним просторијама, струја, вода. Удаљено од Краљево 15км.
036/ 5881 165

Продајем кућу са локалом 250м², на 20 ари плаца у Стопањи. На магистралном путу Крушевац-Краљево. Цена по договору.
037/ 727 051; 063/ 7 437 325

Продајем кућу са помоћним објектом и 40 ари плаца у Драгосињцима.
062/ 10 84 206

Продајем стан 72 м², без посредника, насеље Моше Пијаде.
064/ 492 77 60

Продајем Ладу Самару 1300 кубика, 1991. год.
036/ 5446 169; 066/ 154 553

Продајем трактор Универзал 45, у исправном стању. Цена повољна.
036/ 871 256; 064/ 33 95 726

Продајем:
- балирано сено;
- рогатог овна;
- запрежна гума кола;
- плац 30 ари у Матарушкој Бањи.
064/ 143 47 44

Продајем два стога сена у Тавнику.
063/ 80 47 235

Продајем краву сименталку, стара 6 месеци, уматичена.
064/ 20 32 736

Продајем товне пилиће од 1 кг за даљу тов. Цена 170,00 дин/кг
036/ 861 852; 420 066

Продајем краву, 5 коза, 5 метара дрва, круњач (трофазни), бочну косачицу, ауто – приколицу.
036/ 876 111

Продајем кућну библиотеку, дођите и одаберите књигу коју желите. Цена повољна.
064/ 318 44 10

Продајем дневну собу „Далас“ (тросед, двосед, фотеља – купљена на изложби).

Уз собу поклањам гоблен „Тајна вечера“, урамљен. Цена по виђењу и договору. Звати од 15-23 часа.
036/ 334 029; 063/ 83 24 773

Откупљујем:
- бели кукуруз, раж, хељду и пшеницу.
Продајем:
- плинску пећ (дуваљка) за бурек и пециво;
- линију за производњу кора;
- машину за торинези грисине.
063/ 711 0 641

Позивам Зорана таксисту да ми се јави, Тома – Кула Ш.
036/ 334 029; 063/ 8324 773

Издајем магацински простор 300м², могуће и за производњу. Повољно.
063/ 670 078

Издајем двособан, намештен стан у Карађорђевој улици. Звати после 20 часова. **036/ 822 525**

Издајем приземље куће (са двориштем) и гаражу у Сијаћем Пољу, близу пијаце.
065/ 3 015 024

Издајем стан са посебним улазом у Рибници. Цена 50 евра.
036/ 375 057

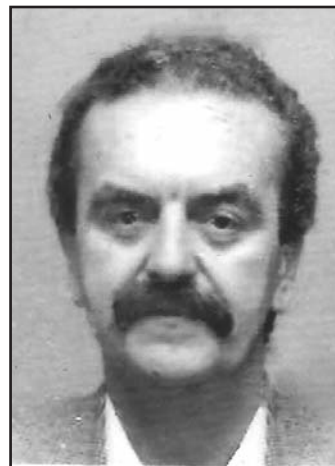
У болници „Свети Никола“ у Ратини консултативне прегледе обављају доктори из Београда:
- др Стеван Јокић, субспецијалиста онколог, прегледи дојки, штитасте жлезде и тумора меких ткива;
- др Ненад Јаковљевић, васкуларни хирург;
- др Милан Ђирковић, кардиохирург.
036/ 861 112; 862 062

Прехрамбеној продавници потребна радница. **063/ 644 299**

Потребни:
1. продавац у био-шопу и пекари
2. радник на млевењу и паковању интегралног брашна и пословима одржавања.
063/ 711 0 641

Продајем дивље прасиће, тежине око 15 – 20кг. Сокобања. **063/ 12 66 987**

Дана 11.03. 2012. навршава се година дана од смрти нашег драгог оца и брата

Тома Крљара

С љубављу и поносом чувамо те у нашим срцима.

Твоји: син **Дарко**, ћерка **Јадранка** и сестра **Милица**

Годишњи помен

Саша Чингелић

Годину дана ниси са нама, али заувек ћеш бити у нама.

Супруга **Марија**, кћерке **Жељана** и **Софија**

Јавно предузеће „Општинска стамбена агенција“ Краљево
објављује

ОГЛАС

О давању у закуп:

- Локала бр. 12 у ул. Цара Лазара бр. 58, површине 61,20 м² (I спрат) по почетној цени од 12.000,00 динара + ПДВ.

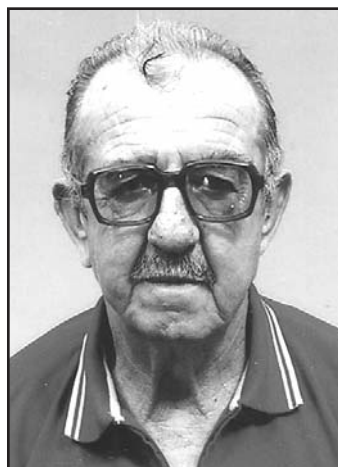
Услови огласа:

- Понуде се достављају у писаној форми, у затвореној коверти, поштом или личном доставом тех. секретару предузећа, или на адресу Цара Лазара 84/а, Краљево;

- Рок за доставу понуда је 8 (осам) дана од дана објављивања огласа;
- За све остале информације можете се обратити правном сектору овог Предузећа на тел: 036/ 332 – 200; 036/ 332 – 833

Јавно предузеће „Општинска стамбена агенција“ Краљево

Дана 03.03. 2012. преминуо је

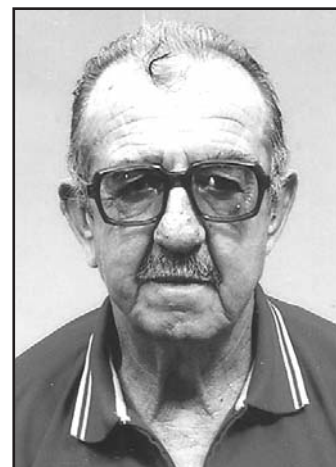
**Трифун – Брацо
Вишњић**

1934 – 2012.

С љубављу и тугом чувамо те од заборава.

Твоја деца: **Младен, Марина и Горан**
са **породицама**

Дана 03.03. 2012. преминуо је

**Трифун – Брацо
Вишњић**

1934 – 2012.

С љубављу и поштовањем
чувам успомену на тебе.

Супруга **Љубица**

Драги родитељи

Станишић

Ђорђе

08.03. 1977 – 08.03. 2012.

Олга

13.03. 2006 – 13.03. 2012.

По добру ћемо вас памтити,
са поносом помињати и никада вас нећемо заборавити.

Захвалне кћерке

Прошле су три године од како није са нама наш драги деда

**Радомир – Лале
Милошевић**

12.03. 2009 – 12.03. 2012.

Твоја љубав, пажња и доброта коју си нам подарио
увек ће бити у нашим срцима.

Твоји **Ђука и Мишо**

Сећање

Михајло Ђоковић

2005 – 2012.

С поносом те помињемо,
с љубављу чувамо у срцима.

Породица

14.03.2001. године угасно се живот наше вољене

Љиљане Секулић

2001 – 2012.

Успомену на лепе дане које смо проводили са тобом,
с љубављу од заборава чувају

твоји: **Жића, Јелена и Влада**

Сећање на наше добре и племените родитеље,
свекрву и свекра, баку и деку

Јакић

Саву

26.04. 1989 – 26.04. 2012.

Љубинку-Љушу

09.03. 1992 – 09.03. 2012.

С љубављу, поштовањем и захвалношћу,

Ваши: синови **Милутин** и **Миладин – Микса**,
снахе **Магдалена** и **Биљана**,
унука **Ана**, унук **Владимир**, праунука **Ева**,
прауници **Милош**, **Марко**, **Максим**

Дана 09.03. 2012. навршава се **четрдесет дана** од смрти
нашег драгог

Стојана Нешовића

Твојим одласком је настала превелика
празнина у нашим животима.
Хвала ти за љубав, пажњу и доброту
коју си нам несебично дао.
С љубављу и поносом чуваћемо те у нашим срцима.

Твоје **Радица** и **Тамара**

Сећање

Лемић

Душанка

10.03.2003. - 10.03.2012.

Манојло

04.04.2003. – 04.04.2012.

С љубављу, поштовањем и тугом.
Ваша деца

Стојан Нешовић

Кад Бог воли неког човека,
на дар му дарује пријатеља.
Замисли колико је волео нас
када нам је за пријатеља
подарио тебе.

Славица, **Мићо** и **Саша**

13.08. 2012. навршава се осам година
од смрти наше драге

Јелице Грујичић

1938 – 2004.

С љубављу и тугом чувамо успомену
на тебе.

Супруг **Милоје**, ћерке **Светлана**
и **Љиљана**, унуци **Никола** и **Алекса**,
зет **Драган** и сестре

11. марта 2012. године навршава се тридесет две године
од када нас је напустио наш вољени отац

Сретен Јовановић „Срето – Пожеревац“

пензионер из Самаила

Драги наш оче, прошле су тридесет две године без тебе,
али бол за тобом неће никада.
Жалиће за тобом до краја живота твоја деца.
Остајеш заувек у незаборавном сећању.

Миланка и **Мика**

Тужно сећање
13.3. 2011 – 13.3. 2012.

Божидар Милановић

1944 – 2011.

Са тугом, љубављу и поштовањем,
чуваћемо успомену на тебе.

Породице: **Милановић**, **Дугалић**, **Пауновић**

КОШАРКА

АГРОЖИВ Кошаркашка лига Србије

БЛАМАЖА

- Кошаркаши краљевачке Слоге доживели су класичан дебакл у мечу 23. кола, у Новом Саду Војводина победила резултатом 100–56. – Најслабије издање прволигаша са Ибарског кеја ове сезоне. – Овог викенда (субота 19:30ч) Слога дочекује Железничар из Инђије

Према очекивању Слога је поражена у Новом Саду од лидера првенства Војводине. Коначан резултат 100–56 (24:18, 22:17, 30:12, 24:9) ипак нико није очекивао, па је трећи везани пораз „белих“ дошао после најслабије партије ове сезоне. Податак да је најбољи тим лиге остварио индекс 118, а Слога мизерних 26 све говори. Краљевачки кошаркаши су се обрुकали у малој дворани СПЕНС-а, била је то бламажа, а Новосађани су се дуплом каматом реванширали Слоги за пораз у првом делу сезоне.

До 15. минута сусрета дуел старих знаца је и лично на занимљив прволигашки меч. Слога је била у игри, имала је у финишу прве четвртине прилику да први пут поведе, али је Тајлер при резултату 18-17 за домаће промашио четири везана слободна бацања. Казна је стигла са две везане тројке Новосађана, а почетком друге четвртине Војводина је стекла и прву двоцифрену предност 30-20. Слога је узвратила лепом серијом и смањила на 34-29 у поменутом 15. минуту. Био је то и последњи трзај Краљевчана, јер је до краја меча све било у знаку пулена Синише Матића. Слога је у другом полувремену постигла мизерни 21 поен, док је Војводина са 54 поена изрешетала кош гостију.

– Резултат све говори. Оиграли смо испод сваког критеријума, без жара, жеље, борбености, свега што је Слогу красило ове сезоне. У првих 15 минута смо још и играли некако, имали прилику да утакмицу уведемо у свој ритам, али када то нисмо искористили, сурово смо били кажњени. Новосађани су све погодили, ми смо им лошом одбраном у томе много помогли. Мислим да смо преопуштено ушли у меч и то нам се осветило – каже Александар Јевђић кошаркаш Слоге који се после једномесечног одсуства због повреде вратио у тим.

Ни у овој утакмици Слога

није била комплетна. Таман су се у тим вратили Јовић и Јевђић, али је изостао Ђорђе Тресач, а није било ни Сићевића.

– Не користимо то као алиби за слабе партије и поразе, али је невероватно да ни једном у другом делу сезоне нисмо били компленти. Било је сусрета у коме су недостајала и по тројица кошаркаша. То би осетиле и јаче екипе од Слоге, али је чињеница да ми нисмо показали праву снагу, нисмо били у прилици. Једна турбулентна сезона се ближи крају, одличне игре у првом делу сезоне, одласци играча као на траци, доласци других, уигравање, прилагођавање, свега је било за ових шест месеци.

Повратак у тим Александар Јевђића поклопио се са бламажом у СПЕНС-у?

– Драго ми је што сам се опоравио, што сам поново у тим. Био сам под знаком питања и пред овај меч, али сам инсистирао да играм, да видим колико могу. Хвала богу, ништа ме није болело, тако да сам се добро осећао. Ипак, криво ми је што сам био део нашег лошег издања у Новом Саду, ништа нисмо пружили.

Слога је са 11 победа и 12 пораза остала на 9. месту на табели, а у наредном колу у Краљеву гостује Железничар из Инђије (субота 19:30ч). Пред кошаркашима са Ибарског Кеја

сада је обавеза да прекину низ од три везана пораза.

– Остала су три кола до краја, код куће играмо са Же-

ВОЈВОДИНА СРБИЈАГАС – СЛОГА 100 : 56
(24:18, 22:17, 30:12, 24:9)

Мала дворана СПЕНС-а Гледалаца: 300 Судије: Мажић, Чукаловић, Стрика (сви Београд)

ВОЈВОДИНА СРБИЈАГАС: Кужета 7 (3-2, 1-1), Стојачић 10 (3-2, 1-1), Бунић 14 (1-0, 10-7), Дунђерски 15 (3-2, 5-5, 2-1), Зековић 13 (2-1, 10-6), В. Петковић, Кесић, Марковић 14 (2-2, 1-0, 7-4), С. Петковић 4 (3-2, 1-0), Милошевић 4 (5-2, 2-0), Ђумић 13 (7-3, 8-5), Вујошевић 6 (4-4, 3-1)

СЛОГА: Мијатовић 15 (9-6, 5-1), Тајлер 11 (11-3, 7-4), Јовић 4 (4-2, 1-0), Јаховић 4 (2-0, 3-2, 2-0), Марела 6 (6-3, 1-0), Поповић 12 (2-0, 6-4), Ристић, Вулетих, Јевђић, Кесар 4 (2-2), Бјелић.

лезничаром и Тамишом, гостујемо ФМП-у. Реално је да остваримо две победе и сигурно је да ћемо учинити све да слаavimo пред нашим навијачима. Морамо сезону завршити барем

на 50 одсто победа и пораза, мада мислим да вредимо и за више од тога – закључује Александар Јевђић.

А. Даишевић
Фото. М. Радовановић

ФУДБАЛ

Одржане редовне седнице Скупштине ФСО Краљево и ФС Рашког округа

НОВИ СТАТУТ И ПРИПРЕМА ЗА ИЗБОРЕ

У сали Регионале привредне коморе Краљево одржани су редовни сазиви Скупштине ФСО Краљево и ФС Рашког округа. Дневни ред обе Скупштине је био исти, а све тачке су усвојене једногласно.

На седници највишег тела ФСО Краљево од 47 делегата присутно је било 34. Без дискусије су усвојени извештаји са претходне седнице Скупштине (одржане 27. децембра 2011.) као и нови Статут савеза. Још једном је предочено да је рок за пререгистрацију Савеза и клубова 12. април ове године. На предлог искусног фудбалског радника Предрага Матића број чланова УО Савеза је повећан са 11 на 13, а донета је и одлука да убудуће осам клубова буде најмањи број за постојање и функционисање савеза. Једногласно је усвојен и финансијски извештај за 2011. годину, мада је приметно незадовољство клубова и челника ФСО на висину новчаних издатака из буџета

града за фудбалске клубове са овог подручја.

На седници Скупштине ФСО од 50 делегата присутно је било 40 који су пред собом имали девет тачака дневног реда.

– Пре било каквог рада и одлучивања морам да изразим задовољство радом и да се захвалим људима из клубова, провереним спортским радницима. Захваљујући њима фудбал у овом региону траје и опстаје, лиге се несметано одвијају, ради се са младим нараштајима. У времену у коме живимо то је највећи добитак – истакао је у уводној речи Мирлослав Карапандић председник ФС Рашког округа.

Извештај са претходне седнице Скупштине, као и извештај о раду за период 2008-2011 усвојени су једногласно без дискусије, а потом се прешло на усвајање новог Статута Савеза. Измене су минималне, предвиђено је да ИО уз председника

сада има и два потпредседника, као и 12 чланова. Такође члан 35 Статута о томе ко чини Скупштину савеза није мењан, иако су била две варијанте, али је преовладало мишљење да све остане по старом. Представници клубова су посебно истакли захвалност челницима савеза и ИО што су клубовима омогућили финансијске олакшице, смањили паушале, иако је то чак било и на штету самог савеза.

На обе седнице Скупштине су делегати упознати са одлуком о расписивању избора у ФСС за мандатни период 2012-2016. година, на свим нивоима. Избори у савезима и стручним-струковним организацијама почеће 16. априла ове године, а на поменутом Скупштинама је сугерисано да сви фудбалски радници размисле и предложе најбоља решења, зарад просперитета најважније фудбалске ствари на свету.

А.Д.

ФУДБАЛ

Финансијер краљевачке Слоге Зоран Милашиновић згранут одлуком ФСС

НЕ ДАМ ДА НАС ПЉАЧКАЈУ

- Одлука Дисциплинског судије ФСС да суспендује Слогу због неисплаћених припадности бившим тренерима Саше Николићу и Зорану Краљевићу скандалозна, правно неутемељена и неодржива.
- Чланови Уговора 9 и 13 кључни, уговор се раскида писаним путем, а то се није десило. – Ко жели Слогу да избаци из лиге? – Скупштина клуба ће донети коначну одлуку о овом случају

Дешавања око суспензије ФК Слога из Краљева очигледно су достигла тачку кључања чим се први човек националне куће фудбала Томислав Караџић писмено и преко медија обратио градоначелнику града на Ибру. Боду очи чињеница да се председник ФСС није обратио клубу, о чијој се судбини ради, вероватно искључујући сваку кореспонденцију са челницима из Индустијске улице. Већ две године траје спор између Слоге и тренера Саше Николића и Зорана Краљевића који потражују преко 40 хиљада евра због наводног раскида уговора са клубом. Све се изродило у „случај“, а на ред да кажу нешто у своју одбрану су дошли и челници Слоге, тачније финансијер клуба Зоран Милашиновић.

– Нема ту никаквог „случаја“. Ради се о дискриминацији коју према Фудбалском клубу Слога спроводи ФСС, из само њему знаних разлога – почиње причу човек који је за пет година у клуб уложио око 1,5 милиона евра и наставља. – Све је врло јасно, упорно се инсистира на чињеници да је наш клуб уручио отказ тренерима Николићу и Краљевићу, видим да то у писму помиње и председник ФСС, а то апсолутно није тачно. Да ли је то први човек наше фудбалске организације необавештен или га сарадници лажу, не знам, али спреман сам и њему и нашем градоначелнику и министру спорта и председнику Олимпијског комитета и свим релевантним факторима за спорт у овој држави да објасним у петнаест минута да овде нема спора, да је све јано, чак и лаицима.

На чему базирате своју одбрану?

– ФК Слога није раскинула уговор са поменути тренерима, већ су они самовољно напустили посао. Ту је крај свих прича, којих има много и лансирају се са многих места. За све имамо

аргументе и доказе. Ту су и писма поменутих стручњака у коме јасно кажу да им је омогућено да све раде по плану и програму, да их нико у томе није спречавао, да су били позивани путем писама, СМС порука и телефонских разговора да се врате на посао, да су рекли да немају новац за пут до Краљева, на шта смо узвратили да по уговору и нисмо дужни да им плаћамо тај пут. Суштина свега је у томе да се не може довести правна одлука на основу изјава тренера и

новинских натписа, а притом не саслушати другу страну.

Финансијер „белих“ је за тренуитак застао и наставио.

– Најважнија ствар је уговор, а у њему, у тачкама 9 и 13 јасно стоји да се уговор једнострано може раскинути само и искључиво писаним путем! Све то можемо да документујемо, али све ово што говорим знају и људи у фудбалској организацији. Сви они су добро упознати са овим и знају да је Слога у праву. Ипак, они терају своју причу из инте-

реса који су њима знани, а ја знам да је то против интереса спорта у овој држави, против интереса ФК Слога, града Краљева и све деце која се спремају за такмичења која их очекују (Прва лига, Квалитетна лига Србије). Бавимо се глупостима због људи који хоће да профитирају на Слоги, али им то не дозвољавамо. Једноставно, не дозвољавамо да нас опљачкају! Тог става ћемо бити док сам ја ту, заказано ванредну Скупштину клуба на којој ћемо до детаља све разјаснити и тражити подршку Скупштине за овакву нашу одлуку. Ако је не добијемо одмах се повлачим, а ко има за бацање 50 хиљада евра нека извади и нека плаћа нерадницима или коме већ.

Осим најављене Скупштине који су још кораки могући да би решио овај проблем?

– После овог писма председника ФСС упућеног нашем градоначелнику, нестрпљиво чекам потез првог човека нашег града. Могу само да замислим шта би на његовом месту урадили градоначелници рецимо Јагодине, Крагујевца, Инђије... Позивам и председника ФСС, новог министра спорта, председника ОКС-а, све релевантне факторе на један кратак заједнички састанак на

коме ћу за 15 минута све објаснити и документовати. Мени за ово не треба правник, ја сам машински инжењер, али сам спреман да аргументима покажем и докажем да је Слога у праву. На крају и првана комисија ФСС је прегладавши документацију рекла да смо у праву, то исто је пред шест сведока рекао и Зоран Лаковић генерални секретар ФСС, али је нагласио да мора да поштује одлуке својих комисија.

Шта се дешава ако све поменуто (Скупштина, састанак) не буде одржано до 10. марта и Слога под суспензијом не одигра меч првог пролећног кола са Синђелићем? Следе додатне казне које прописују фудбалска правила.

– Ми не можемо на силу да играмо ако нам не дају. Скупштину ћемо одржати већ половином наредне седмице и ако добијемо поверење наставићемо беспопштедну борбу. Ми смо већ покренули спор на редовном суду, а предали смо спор и касационом суду у Женеви. Наравно, све ће то трајати, ту не можемо много да учинимо, али ћемо терати до краја. Што се тиче даљих казни, свесни смо да би се Слога вратила две, три године уназад, али се не би угасила, јер то нико нема право да уради према синониму овог града. Имали смо велике планове ове сезоне, поготово ове зиме, хтели смо да доведемо неколико правих појачања и да покушамо да коначно стигнемо до Суперлиге, остваримо тај сан. Али, спречили су нас у томе и у пролећне битке, ако их буде, крећемо са децом '93. и '94. годиште. Све планове и за ову и за наредну сезону ова дешавања ремете, а ја апелујем на све релевантне факторе, дајте нам шансу да вам покажемо и докажемо да смо у праву – закључује Зоран Милашиновић финансијер краљевачке Слоге.

А. Даишевић
Фото: М. Радовановић

Пре годину дана ФСС је новчано помогао већи број клубова Супер и Прве лиге да измире део дуговања, а финиш јесењег дела сезоне обележила је помоћ националне куће фудбала према већ отписаном Чукаричком коме су плаћани превози, службена лица, комплетна организација утакмица. И тако отписани посташе потписани, а Слога у години када треба да прослави 65. рођендан доведена је на ивицу амбиса.

– Искрено, поздрављам све што је фудбалска организација учинила на помоћи другим клубовима, знамо да је свуда тешко и свака помоћ добро дође. Много ми је драго и због Чукаричког, јер то је клуб изузетне традиције и волим што се консолидовао и што ће играти. На другој страни, имате клуб здрав као дукат, који никоме ништа не дугује, који редовно плаћа играче, тренере,

превознике, ресторане... И сада фудбалски савез хоће такав клуб да угаси, из само њему знаних мотива!? И на овом примеру се види да у Србији не пролази ништа што је поштено и коректно – каже Зоран Милашиновић.

Слога ове године треба да прослави 65. рођендан. Какав парадокс, уместо припрема за прославу, води се борба за живот.

– Нико нема права да угаси клуб. Ја сам пет година у Слоги, много сам новца уложио и не желим да одређујем којим ће путем клуб ићи. Ту је Скупштина и нека она одреди. Не желим на својим леђима бреме да сам ја тај који је угасио, упропастио и слично. Дакле, на Скупштини клуба биће донете све одлуке везане за будућност ФК Слога Краљево – каже Милашиновић.

ОДБОЈКА

Новосадска Војводина победник 47. издања Купа Србије за одбојкаше

„МУСКЕТАРИ“ СА БОДОМ УТЕХЕ

- У последњем 18. колу Суперлиге Војводина-Рибница 3-2. – Краљевчани прокоцкали вођство од 2-0. – „Мускетари“ сезону окончали на 6. месту, у плеј-офу поново са Новосађанима. – Из лиге испало Јединство из Старе Пазове, Клек Србијашуме у баражу за опстанак. – Плеј-оф серија почела јуче (четвртак), у недељу (20ч) други меч Рибница-Војводина (игра се на две победе)

Актуелни освајач Купа Србије, новосадска Војводина НС Семе, одиграла је према очекивању само пети сет сусрета са краљевачком Рибницом и дошла до минималне, али вредне победе 3-2 (19:25, 22:25, 25:19, 25:19, 15:9). Желели су Новосађани оверу друге позиције пред почетак плеј-офа, али у томе нису успели. Рибница је их изненадила, а Раднички убедљиво победио Пожаревљане, што је било довољно Крагујевчанима за друго место. Тако ће у плеј-офу Винер Штедише Суперлиге играти Ц звезда-Железничар, Раднички-Спартак (Љиг), Војводина-Рибница и Млади радник-Партизан. Последње коло обиловало је узбуђењима, а после утакмица Јединство-Спартак и Партизан-Клек, лигу као последњепласирани тим напушта екипа из Старе Пазове, док ће Клек Србијашуме играти бараж за опстанак са другопласираним из Прве лиге Србије (главни кандидати београдски Обилић и Ђердап из Кладова). Судбина је хтела да Рибница најмање још две утакмице игра са актуелним освајачем Купа, који поново важи за апсолутног фаворита.

У мечу последњег 18. кола националног шампионата, који је захваљујући директном преносу РТС-а пратио и широки аудиторјум, видело се да су новосадски црвено-бели емотивно и физички испражњени после освојеног трофеја у Купу. Одлично су почели Краљевчани, добри сервиси, активни блок који им је обезбедио многобројне контранападе, а и понекад почетничке грешке домаћих, биле су довољне за неочекивано и доста брзо вођство Рибнице од 2:0 у сетовима. Како-тако, Војводина је у трећем и четвртном периоду сусрета играла на махове, низала поене у серијама и рано стечену предност успевала да материјализује за изједначење. Само је у петом сету

Војводина оправдала улогу фаворита и приказала свој пуни квалитет. Иако су на старту били у заостатку (2:4), домаћи су од 5:7 дошли до 11:7 и закључили питање победника. Марко Ивовић био је цокер Воше пошто се распуцао, али био и сјајан у блоку у тај-брејку, и уз помоћ Милије Мрдака успео да остави два бода у Новом Саду.

Сензација у виду победе Рибнице је изостала, јер су се Новосађани на време пробудили и искористили чињеницу да су се млади одбојкаши из града на Ибру уплашили тријумфа.

– Испустили смо Војводину – прича капитен Рибнице Предраг Бићанин који је већи део утакмице провео на клупи, а шансу је добио кадетски репрезентативац Никола Вељовић. – Имали смо велику победу у рукама коју смо игром и заслужили. Сјајно смо ушли у меч,

имали одличан сервис и пријем, добар први напад и блок. Код тих 2-0 за нас веровали смо да је готово, мада смо знали да ће „лале“ заиграти на све или ништа. Они су подigli ниво игре, ми смо почели да грешимо и зато смо кажњени.

У трећем и четвртном сету Рибница је била далеко од могућности да учини сензацију потпуно. Ипак, у тај бреку се та шансаружила?

– Имали смо вођство 7-5, све је у игри било како треба, али смо ненадано пали. Ту се видело неискство највећег броја првотимаца Рибнице. За многе од њих ово је прва права сезона у нашој Суперлиги. Недостаје још времена и рада. Видели сте да како се такмичење ближи крају нама форма расте, улаже се велики рад и то даје резултат.

„Мускетари“ су сезону завршили на 6. месту, једно место слабији пласман, него лане. То

Први „Мускетар“ клуба из Топлице Милана дан пред дуел у Новом Саду је дипломирао економију на БК Универзитету. Најсвежији пример да школа и лопта могу заједно?

– Најбоља комбинација су лопта и школа. Заиста тако мислим и поручио бих млађима да не запостављају школу због спорта. У мојој породици отац и стриц су били врхунски одбојкаши и завршили су факултете, брат Милан такође, па је ред да и ја станем у то коло. Много сам срећан, завршио сам једну важну животну етапу и сада идем даље. За почетак мало више одбојке, а после видећемо – напоменуо је Пеђа Бићанин док је примао честитке другова из тима и верних навијача.

ВОЈВОДИНА НС СЕМЕ – РИБНИЦА 3 – 2 (19:25, 22:25, 25:19, 25:19, 15:9)

Дворана: СПЦ „Војводина“. Гледалаца: 500. Судије: Ђ. Стевановић (Београд), Д. Антић (Суботица).

ВОЈВОДИНА НС СЕМЕ: Миросављевић 10 (12-7, 1 гр, 1 избл, 3 бл, 1 сг), Веселиновић 14 (24-13, 3 гр, 3 избл, 1 бл, 3 сг, 10 пријема 2 гр), Ивовић 25 (25-14, 2 избл, 7 бл, 4 ас, 2 сг, 50 пријема 3 гр), Врбан 1 (2-1), Ј. Чубрило 7 (3-2, 3 бл, 2 ас, 2 сг), Мрдак 18 (38-13, 6 гр, 3 избл, 4 бл, 1 ас, 6 сг), Капур (либеро, 21 пријем 2 гр), Мартиновић 3 (2-2, 1 бл, 4 сг). Нису играли: Н. Чубрило, Стефановић, Герић, Станковић. Тренер: Никола Салагић.

РИБНИЦА: Лисинац 11 (13-8, 1 избл, 3 бл, 1 сг), Пејовић 6 (8-3, 3 избл, 2 бл, 1 ас, 2 сг, 25 пријема 3 гр), Вељовић 3 (2-2, 1 бл, 1 сг), Радовић 15 (33-12, 1 гр, 8 избл, 1 бл, 2 ас, 3 сг), Николов 8 (13-6, 2 гр, 2 ас), Љафтов 24 (39-17, 5 гр, 7 избл, 2 бл, 5 ас, 5 сг, 35 пријема 2 гр), Јанковић (либеро, 24 пријема, 2 гр), Дебељак 1 (1-1, 2 пријема), Окошановић, Бићанин. Нису играли: Јанићијевић, Миловановић. Тренер: Бошко Мачужић.

је одличан резултат, ако се зна да је цео тим напустио Краљево летос, да се екипа стварала у ходу. На крају плеј-оф, финални турнир Купа и вицешампиони Балкана.

– Мало ли је?! А били смо отписани, већ пресељени у Прву лигу и ожалени. Али ве-

ровали смо у себе, у рад и одличну атмосферу коју имамо од првог дана. На крају ово није изугљбена сезона, остаје нам још плеј-оф у коме смо аутсајдери, али пробаћемо немогуће – закључује Предраг Бићанин капитен краљевачке Рибнице. А. Даишевић

С Е М А Ф О Р

ОДБОЈКА

У 17. колу Прве лиге Србије за одбојкашице краљевачки Гимназијалац је у Београду изгубио од Поштар 064 резултатом 3-2 (20:25, 25:19, 25:12, 21:25, 15:11). Гимназијалац је доживео 14. пораз ове сезоне, али је са 11 бодова препустио последње место на табели Новом Саду. У наредном колу Гимназијалац дочекује екипу Радничког из Крагујевца (субота 20ч, ЕСТШ „Никола Тесла“).

КОШАРКА

Утакмицама 16. кола протеклог викенда настављено је првенство Прве „Б“ лиге за кошаркашице. ЖКК Краљево је у Ужицу поражен од домаћег Плеј Офа резултатом 68-60 (27-17, 5-16, 19-10, 17-17), што је 13.

пораз „малених“ ове сезоне. У наредном колу краљевачке кошаркашице поново гостују у Београду младом тиму Радивоја Кораћа.

Кошаркаши Машинца победили су у Прибоју истоимену домаћу екипу резултатом 69-64 (18:14, 18:12, 15:21, 18:17), док је Полет из Ратине у Краљеву славио против Клика из Ариља резултатом 106-75 (17:08, 28:27, 30:20, 31:20). Били су то мечеви 19. кола Прве српске лиге група „Запад“, а Машинца је са скором од 11 победа и 8 поразана 3., док је Полет са 10 победа и 9 поразана на 5. месту на табели. У наредном колу Машинца дочекује Темнић из Варварина (субота 16ч), док Полет гостује у Новом Пазару (недеља 16ч).